
Cronologia de la repressió del català

Autor:

Data de publicació: 29-06-2026

El Decret de Nova Planta, promogut per Felip V d'Espanya
Decret de prohibició de la llengua catalana al Rosselló, Conflent i la Cerdanya del 2 d'abril de 1700

Aquest article és una cronologia de fets que representen minorització de la llengua catalana de forma activa, o sigui la «repressió del català» segons alguns autors,[1] mitjançant accions violentes directes o mitjançant l'aplicació de polítiques que impliquen donar prioritat o oficialitzar, en perjudici del català en els diversos territoris, altres llengües que en principi hi eren alienes, com el castellà o el francès, fins al punt de fer que siguin les úniques acceptables en diferents àmbits de la societat. Es pot considerar un atac tipificat contra una minoria nacional.

La llista, que comença l'any 1482 i segueix fins avui en dia, comprèn diferents formes de discriminació de la llengua que variaran substancialment al llarg del temps, de la mateixa manera que evoluciona la societat. En el procés de marginació/residualització hi té un paper fonamental la construcció de l'Estat nació espanyol per part de les elits estatals, que empen l'estat per modelar el pensament i cultura dels ciutadans,[2][3][4][5][6][7][8] i construir la nació prenent com a base les característiques de l'ètnia dominant.

Avui en dia, existeixen igualment fonts que asseguren que es discrimina el castellà a Catalunya, entre altres motius, perquè la Generalitat de Catalunya i altres òrgans oficials, han adoptat el català com a única llengua vehicular, per tal de protegir-la. A això s'afegí el «Manifiesto por una lengua común» d'un grup d'intel·lectuals espanyols i la Declaració de l'Académie Française que defensen el castellà i el francès com a llengües oficials de l'Estat Espanyol i l'Estat Francès. Aquestes declaracions i propostes polítiques, a la vista de les mesures legals que tots dos estats han pres contra el català, han suscitat un gran rebuig per bona part de la societat catalana.[9] Poc després, el juliol de 2008, va aparèixer el «Manifest de la Federació Galeusca», en la qual està integrada, entre d'altres, l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana. En aquest manifest es comparava el «Manifiesto por la lengua común» amb les tesis franquistes, i es qualificava aquest «manifiesto» de «visió anul·ladora».[10] Amb tot, la realitat és que l'única llengua en què no es pot viure plenament a Catalunya és el català, malgrat la persistent demanda social que ho demana.[11] Tot aquest tema està contaminat pel nacionalisme espanyol —una ideologia que pretén cohesionar l'estat—, atès que en l'àmbit de les Nacions Unides preval l'opinió que les minories només prenen com a àmbit de referència l'Estat en el seu conjunt, per la qual cosa els membres d'una majoria no poden ser considerats com a minoria.[12]

Contingut

Context

L'aversió a un col·lectiu social o nacional sempre té origen en un conflicte previ de tipus polític, religiós o ètnic. L'anticatalanisme parteix del conflicte entre la Corona castellana i la seva expansió històrica vers els altres regnes peninsulars. Assimilat el regne de Galícia, històricament hi hagué conflictes territorials amb la Corona d'Aragó, a qui s'intentà d'arrabassar territori per exemple amb la guerra dels dos Peres.

Per un altre costat, durant la Baixa Edat Mitjana i el Renaixement apareixen les identitats nacionals a Europa,[13] que serien la base dels futurs estats nació en que les comunitats nacionals que tenen el favor reial s'imposen a les que no el

---

tenen. En aquest procés, l'assimilació de les noves minories nacionals comporta destruir els elements identitaris, com és la llengua i la història. És el cas de la Corona de Castella vers la Corona d'Aragó, primer ajuntades dins la monarquia espanyola, i posteriorment conquerida durant la guerra de successió.

Edat moderna

El cinquè punt del Decret de Nova Planta sobre el Principat diu: «5. Las causas en la Real Audiencia se substanciarán en lengua Castellana [...]» prohibint l'ús de la llengua catalana a la nova administració de justícia i de govern de Catalunya.

Vegeu també: Edat moderna a Catalunya, Decrets de Nova Planta, i Anticatalanisme

1482: comença la supressió i crema de la Bíblia Valenciana fins al punt que durant anys es va dubtar de la seua existència.

1539: el rei de França Francesc I, publica un edicte (l'anomenat Edicte de Villers-Cotterêts) mitjançant el qual queda obligatòriament establert que tot text administratiu que s'editi al Regne de França s'hagi d'escriure en francès.[14]

1560: el Tribunal del Sant Ofici insta que «en los negocios de la fe todo se proceda en lengua castellana».[15]

1561: el Tribunal del Sant Ofici obliga que «no se escriban los procesos en lengua catalana».[15]

1624: en el memorial del comte duc d'Olivares a Felip IV d'Espanya hi diu que «treballi i pensi amb consell mundà i secret per a reduir aquests regnes de què es compon Espanya per a l'estil i lleis de Castella sense cap diferència».

1661: Lluís XIV atorga al Collège de Jésuites, a perpetuïtat, les classes de gramàtica a la Universitat de Perpinyà, a través de les quals s'introdueix el francès entre la noblesa, el clergat i la burgesia.

1672: ordenança per a promoure escoles per a l'ensenyament en francès.

1682: ordre que exigeix la llengua francesa als rossellonesos per obtenir càrrecs públics i obtenir títols honorífics i dona sis mesos per aprendre'l[16]

1683: prohibició als rossellonesos d'estudiar al Principat.[16]

1700: edicte pel qual Lluís XIV promulga que tots els procediments judicials, les deliberacions del magistrats municipals, les actes notariais i tota mena d'actes públics siguin en francès sota pena de nul·litat.[16]

1700: Lluís XIV de França deixa escrit que l'«ús del català repugna i és contrari a l'honor de la nació francesa».[17]

1707-1719: decrets de nova planta de València (1707), Mallorca (1715), Catalunya (1) (1716) i Sardènia (1719). S'hi prohibeix l'ús oficial del català. Felip V de Borbó era net de Lluís XIV de França.

1707: comença la castellanització, substitució o eliminació de topònims al País Valencià. El 6 de desembre, Macanaz fa un ban públic a València amb l'ordre de Felip V de construir en el lloc on era Xàtiva, una nova població anomenada «Ciudad de San Felipe» (en castellà). Vegeu Extermini de Xàtiva.

1707: desaparició del topònim Isla de Xàtiva dels mapes posteriors d'Amèrica.[18]

1712: 20 de febrer. Es dicten instruccions secretes als corregidors del territori català: Pondrá el mayor cuydado en introducir la lengua castellana, a cuyo fin dará las providencias más templadas y disimuladas para que se consiga el efecto, sin que se note el cuydado.[19]

1714: Felip V de Borbó deixa escrit que «es procure traçudament anar introduint la llengua castellana en aquells pobles on no la parlen».

1715: la Consulta del Consell de Castelles escriu que a l'aula no hi ha d'haver cap llibre en català, on tampoc es parlarà ni escriurà aquesta llengua i on la doctrina cristiana s'ensenyarà i serà apresada en castellà. Afegix que «no s'han d'escollir mitjans febles i menys eficaços sinó els més robusts i segurs, esborrant de la memòria dels catalans tot allò que pugui conformar-se amb les seves abolides constitucions, usatges, furs i costums».[20]

1716: ordre que a Perpinyà es prediqui només en francès.

1755 En l'article 10 del Decret de Visita del Provincial dels Escolapis es mana a tots els religiosos de l'ordre parlar només en castellà i llatí, tant entre si com amb la resta de la població. La pena per parlar en català és viure a règim de pa i aigua.

1768: el comte d'Aranda promou una reial cèdula per la qual es prohibeix l'ensenyament del català a les escoles de primeres lletres, llatinitat i retòrica; es foragita el català de tots els jutjats, i es recomana que ho facin també les cúries diocesanes.[21]

23 de juny de 1768: Real cédula de S.M. a consulta de las del Consejo, reduciendo el arancel de los derechos procesales a reales de vellón en toda la Corona de Aragón, y para que en todo el Reino se actúe y enseñe en lengua castellana, con otras cosas que se expresan.

1772 Reial cèdula per la qual es mana que tots el mercaders i comerciants majoristes i a la menuda portin els llibres de

---

comptabilitat en castellà.[22]

1773: Prohibició imposada a la Universitat de Cervera d'editar llibres en català, notificada pel Consell de Castella en carta del 20 de març de 1773.[23]

1776: el bisbe de Mallorca obliga a utilitzar el castellà a les parròquies i en l'ensenyament del catecisme.[24]

1780: José Moñino y Redondo, comte de Floridablanca, promulga una reial provisió per la qual obliga totes les escoles a ensenyar la gramàtica de la Reial Acadèmia Espanyola.[25]

1794: La Convenció Nacional Francesa decreta l'ensenyament generalitzat del francès, parlat per un 10% de la població francesa en aquell moment, per «per anihilar el patuès i universalitzar l'ús del francès». Comença el gran genocidi lingüístic a França.

1799: reial cèdula que prohibeix «representar, cantar y bailar piezas que no fuesen en idioma castellano».[26]

Edat contemporània

Vegeu també: Estat nació, Història contemporània de Catalunya, i Nacionalisme espanyol

Si les monarquies antigues sovint reunien diferents regnes/territoris/ètnies sota una mateixa corona, en els estats nació moderns les elits polítiques cerquen la uniformitat de la població, i apareix el nacionalisme d'estat.[27][28] Després dels Decrets de Nova planta, esdevinguda Espanya un Estat sota un únic govern, lleis i usos, es procedí a construir la nació (com a França, és l'Estat qui crea la nació i no el procés contrari). Així, emprant les eines de l'Estat, el nacionalisme espanyol comença a conformar una identitat nacional espanyola basat en una matriu castellana, en enfrontament a altres nacions històriques de l'Estat, d'on sorgiren reactivament els anomenats nacionalismes perifèrics. Si fins aquell moment el conflicte havia sigut principalment polític-territorial, a partir del segle XIX, el conflicte cultural agafa més força. Altrament, els historiadors generalment situen l'inici del nacionalisme popular espanyol a primers del s. XIX, i particularment en la resistència contra l'ocupació per les tropes de Napoleó.

Altrament, tot i que la història oficial espanyola descriu una decadència "natural" de la llengua catalana i creixent substitució pel castellà entre els segles XVI a XIX, especialment a les classes cultes, això es contradiu amb una enquesta d'usos lingüístics del 1807, encarregada per Napoleó, que indica que excepte als tribunals reials el castellà és absent de la vida quotidiana. Segons l'enquesta, el català "se enseña en las escuelas, se imprimeix y se parla, no sols ente lo baix poble, si que també entre las personas de primera calitat, així en tertulias, com en visitas y congresos", indicant que es parla a tot arreu "a excepcio dels tribunals reals". També indica que el català es parla a més "en lo Regno de Valencia, en las islas de Mallorca, Menorca, Ibissa, Sardeña, Corcega y molta part de Sicilia, en la Vall d'Aran i Cerdaña".[29]

Al s. XX, de mà de l'Alejandro Lerroux, apareix el lerrouxisme, una política espanyolista feta des d'opcions pretesament d'esquerres, confrontant obrerisme i catalanisme.[30][31] En el cas de la llengua catalana, es postula que el catalanisme era/és un moviment impulsat per la burgesia catalana, mentre que la classe obrera s'identifica majoritàriament amb la llengua i la cultura castellanès.[32]

Mapa polític oficial d'Espanya del 1850

1801: Manuel de Godoy obliga que a cap teatre no es representi cap obra que no sigui en castellà.[33]

1802: en caure Menorca sota la jurisdicció de l'Estat espanyol per l'abandó dels anglesos, el capità general de l'illa ordena tot seguit que a les escoles només s'ensenyi el castellà.[34]

1821: el Pla Quintana obliga a fer servir el castellà al sistema escolar.[35]

1825: el Pla Calomarde, intenta instituir l'ensenyament oficial uniforme en castellà: es prohibeix l'ús del català a les escoles.[36][35]

1828: el bisbe de Girona obliga que els llibres parroquials es facin en castellà.[37]

1834: la Instrucció Moscoso de Altamira obliga a fer servir el castellà al sistema escolar.[35]

1837: un edicte reial imposa càstigs infamants als infants que parlen català a l'escola: el mètode de la sortija.[38] Al mateix temps la instrucció del Gobierno Superior Político de Baleares mana castigar els escolars que parlin català mitjançant la delació dels alumnes.[39]

1838: el Reglament Vallgornera obliga a fer servir el castellà al sistema escolar.[40]

Escrit de queixa de l'historiador i escriptor català Joan Cortada i Sala al diari El Guardia Nacional per la prohibició d'epitafis en català l'any 1838.[41]

1838: es prohibeix que els epitafis dels cementiris siguin en català.[42][43] Aquest fet fou denunciat, per exemple, per l'historiador i novel·lista Joan Cortada i Sala al diari El Guardia Nacional.[41]

1843: el Reglament orgànic de les escoles normals d'instrucció primària del Regne (d'Espanya) inclou entre el currículum obligatori la gramàtica castellana, així com història d'Espanya, nocions de literatura espanyola, etc.[44]

1846: circular de la Junta Suprema de Sanidad que obliga a fer les receptes mèdiques només en castellà o llatí.[45]

1857: Llei Moyano[46][47] d'instrucció pública, la qual només autoritza el castellà a les escoles.[35]

1860: Reial Ordre del 24 de febrer del 1860, que obligava a retolar en castellà els noms dels carrers, i considerava dialectes les altres llengües de l'Estat.[48]

1862: Llei del notariat que prohibeix les escriptures públiques en català.[36][49]

1867: prohibició que les peces teatrals s'escriguin exclusivament «en los dialectos de las provincias de España», pel ministre de Governació espanyol González Bravo.[50]

1870: Llei del registre civil que hi priva l'ús del català.[51]

1876: L'Ordre reial del 25 de desembre de 1876 referida al reglament per al règim i servei interior del cos de telègrafs, només autoritza els telegrams redactats en castellà, francès, italià, portuguès i alemany, i amb les indicacions de destinació en castellà.[52]

1881: Llei d'enjudiciament civil que prohibeix l'ús del català al jutjat.[53]

1882: la Llei d'enjudiciament criminal, aprovada pel Decret reial del 14 de setembre de 1882, tot i reconèixer el dret dels processats i els testimonis que no entenguessin el castellà a ésser assistits per un intèrpret, i que llurs declaracions constessin en l'idioma original i traduïdes al castellà, el procediment de designació d'intèrprets causava una gran inseguretats jurídica, atès que hi s'establí una gradació de persones que podien fer la funció, tantseval si tenien coneixement jurídic, fins arriba a «cualquier persona que lo sepa».[54]

1896: La Dirección general de Correos y Telégrafos prohibeix parlar en català per telèfon a tot l'estat espanyol.[55]

1900: Una pastoral del bisbe Josep Morgades sobre la necessitat del catecisme i de la predicació en llengua catalana fou controvertida en el senat i el parlament i per la premsa de Madrid i àdhuc pel secretari d'estat del papa, Mariano Rampolla.[56]

1902: reial decret de Romanones que obliga a l'ensenyament del catecisme en castellà.[57] «Parleu en francès, sigueu nets», inscripció en una escola francesa, a Aiguatèbia i Talau, en la qual es prohibeix als nens de parlar català.

15 de desembre - Menéndez Pidal publica l'article «Cataluña bilingüe» a El Imparcial de Madrid, on defensa el decret Romanones, afirmant, per exemple, que les «Corts catalanes mai no varen tenir per llengua oficial el català».

Prohibició dels Jocs Florals de Barcelona de Barcelona per ordre militar.[58]

Prohibició també a Palma.

1904: el Decret reial del 20 de juny de 1904 del Ministeri de la Governació autoritza l'ús en les comunicacions privades de qualsevol idioma peninsular, sempre que el personal pugui entendre el llenguatge, però exigeix el castellà en les comunicacions oficials, o de caràcter administratiu, governatiu o judicial, i a les línies d'Empreses ferroviàries que no emprin el Morse.[59]

1914-1918, durant la Primera Guerra Mundial, els catalans que van anar a defensar els francesos a les trinxeres van rebre queixes de part dels francesos perquè parlaven català entre ells. Els motius, segons aquests, eren perquè, sense base fonamentada, es pensaven que es reien d'ells.[60]

1916 El diputat Morera i Galícia defensa una proposició per garantir el lliure ús del català en tots els àmbits. Romanones respon que la cooficialitat és inacceptable i la proposta del diputat català és derrotada, al Congrés, per 120 vots contra 13.

1917 Reglament de la Llei del Notariat que prohibeix l'ús del català.[61]

1923 Circular que obliga a l'ensenyament del castellà.

Dictadura de Primo de Rivera

Després del cop d'estat del general Primo de Rivera, amb el vist-i-plau del PSOE i la Lliga, en Primo de Rivera agafà una línia política pròpia, i així, el Reial decret de 18 de novembre prohibia taxativament l'ús d'altres idiomes diferents del castellà —«que és l'oficial de l'Estat espanyol»— en actes oficials de qualsevol tipus i per qualsevol autoritat, encara que «l'expressar-se o escriure en idiomes o dialectes, les cançons, balls, costums o vestits regionals no són objecte de cap prohibició».[62] El mateix decret permetia utilitzar idioma diferent del castellà en la vida interna de les institucions locals i provincials a condició de portar obligatòriament en castellà els seus llibres oficials.[63]

També s'erradicà el català de l'ensenyament amb una Circular de 19 d'octubre de 1923 de la Inspecció de Primer Ensenyament, incidint en l'adopció de sancions a aquells mestres que suplantessin l'ús del castellà a l'escola. Fins i tot les classes de gramàtica catalana que s'impartien de manera gratuïta a l'Escola Normal de Lleida van ser desautoritzades pel mateix servei d'inspecció educativa al desembre de 1923.[64] Incidint en aquesta política, el gener de 1924, el general Losada, president accidental de la Mancomunitat de Catalunya i governador civil de Barcelona ordenà que a les escoles de la Mancomunitat s'impartissin les classes en castellà.[65] I com a complement a les anteriors circulars i reials decrets encaminats a implantar el castellà a les aules, el Reial decret 11-VI-1926 establí finalment que als mestres nacionals de la «regions es conserva una altra llengua nativa» que abandonessin o entorpiessin de qualsevol manera l'ús de l'idioma oficial, se'ls obrís expedient disciplinari, contemplant per als infractors sancions de suspensió d'ocupació i sou d'un a tres mesos o, en el seu cas, el trasllat a poblacions en les quals exclusivament es parli l'idioma oficial.[66]

1923: reial decret que prohibeix l'ús del català a actes oficials i obliga a portar tots els llibres i registres oficials en castellà.

1924:

Reial decret els prospectes de medicaments en «español» de manera preferent.

El general Lossada és nomenat president interí de la Mancomunitat de Catalunya i implantà l'ensenyament en castellà a les escoles de la Mancomunitat[65]

Els Jocs Florals de Barcelona s'han de celebrar a Tolosa a causa de la dictadura de Primo de Rivera.[67]

Antoni Gaudí, a l'edat de 72 anys és detingut i maltractat per dirigir-se en català davant la policia.

Per reial ordre espanyola, se sancionaran els mestres que ensenyin en català.

1926: reial decret que criminalitza a qui es resisteixi passivament a utilitzar el castellà i pena de «arresto mayor a prisión correccional» per qui usi un idioma distint del «español»[68]

1926: ordre pel qual se sanciona l'ensenyament del català amb el trasllat del mestre.[66]

Segona República Espanyola

El Govern Provisional de la Segona República Espanyola, declarà que l'educació primària «havia de fer-se en la llengua materna», i derogà el 29 d'abril de 1931 (quinze dies després de la proclamació de la República) les disposicions contràries a l'ús del català en aquesta educació primària que tenien el seu origen en la dictadura de Primo de Rivera [69]. L'ensenyament del català a les escoles durant el període històric de la República va permetre integrar culturalment, abans de la Guerra Civil, a una part significativa dels immigrants a Catalunya provinents de regions exclusivament castellanoparlants [69]

Però alhora l'article 4 de la Constitució de la República Espanyola del 9 de desembre de 1931 va establir, per primera vegada en la història en termes legals, l'oficialitat del castellà com a llengua nacional[69], diferenciant-lo de les altres llengües, que esdevenien «llengües regionals», i com a tals de segona categoria (i per tant àdhuc prescindibles). Com a «llengua nacional», la Constitució establí del castellà que «Tot espanyol té obligació de saber-ho i dret d'usar-ho, sense perjudici dels drets que les lleis de l'Estat reconeixin a les llengües de les províncies o regions». En els debats previs a l'aprovació del text, alguns diputats de l'esquerra es van fer ressò dels postulats del centralisme liberal vuitcentista. En la creença que el desconeixement del castellà pels obrers afavoria a «les burgesies nacionalistes», interessades a fomentar els «idiomes vernacles», el socialista Antonio Fabra Ribas va defensar:[70]

Pel que fa a l'ensenyament, no ja del castellà, sinó també en castellà, la República no pot fer la menor concessió, sota pena de faltar a un dels seus més sagrats deures, especialment pel que fa als treballadors.

Més lluny va ser el també diputat socialista Andrés Ovejero, catedràtic de teoria de la literatura a la Universitat de Madrid:[71]

Voldríem un Govern que prohibís els Jocs Florals (...), que no permetés la literatura regionalista i que acabés amb tots els dialectes i totes les llengües diferents de la nacional.

Tot i això, el reconeixement que es feia de les «llengües regionals» va fer possible que l'Estatut de Núria, un any més tard, establís en el seu article segon la cooficialitat del català amb el castellà a Catalunya, sent així la primera vegada que de manera explícita totes dues llengües obtenien legalment aquest reconeixement.[72] Tot i això, en realitat es formalitzava la diglòssia i es formulava un bilingüisme inexistent a la realitat quotidiana de Catalunya.

Guerra Civil i Franquisme

Vegeu també: Guerra civil a Catalunya, Franquisme a Catalunya, i Repressió franquista

Extracte del Diario de Navarra del 17 de febrer del 1939, de títol «Es prohibido el uso del catalán como idioma oficial» (traduïble com a «Es prohibeix l'ús del català com a idioma oficial»). Destaca que es prohibí el català com a llengua oficial de segon rang a «les províncies de Catalunya» i en dissolia totes les institucions polítiques amb autonomia, per decret del dictador espanyol Francisco Franco.

La guerra civil comporta un trencament abrupte de la normalitat social catalana. Es pot posar com a exemple el que assenyala en Paul Preston a «L'Holocaust espanyol»:[73]

«Els dies posteriors a l'ocupació de Lleida (...) els presoners republicans identificats com a catalans eren executats sense judici. Qui fos que sentissin parlar en català era molt possible que acabés arrestat. La brutalitat arbitrària de la repressió anticatalana va arribar a tal punt que Franco mateix va haver d'emetre una ordre disposant que s'havien d'evitar els errors que més tard es poguessin lamentar» (pàg. 459)

«Hi ha exemples de l'assassinat de pagesos no per cap més raó aparent que la de parlar català» (pàg. 463)

La intervenció d'en Franco evità una massacre indiscriminada d'una població majoritàriament monolingüe catalana, però no vol dir que no romangués l'odi latent. Així, durant el període franquista (1939-1975), el català va ser objecte d'una agressió brutal[Cal aclariment] i va quedar reduït a l'ús familiar. El castellà va passar a ser l'única llengua de l'ensenyament, de l'administració i dels mitjans de comunicació. Tant a l'interior de Catalunya com a l'exili, va haver-hi diverses iniciatives com llibres (Rosa mística de Mossèn Geis, revistes (com ara Dau al set, dirigida per Brossa) i campanyes per suplir el silenci imposat pel règim, per exemple, Pío Daví i Maria Vila realitzen campanyes de teatre vernacle, estrenant L'hostal de la glòria, de Josep Maria de Sagarra.[74]

En contrast amb l'ocorregut amb la immigració rebuda durant el funcionament de la Mancomunitat, durant la major part de la dictadura de Franco es va propiciar l'exclusió total de l'idioma català del sistema educatiu (va ser relegat a l'esfera familiar), en el qual es van arribar a utilitzar en alguns llocs mètodes en els quals els propis alumnes havien de denunciar a l'alumne que parlés català cedint-li una bala.[75] La llengua catalana va arribar també a prohibir-se en les làpides de les tombes en el període de postguerra.[75] Fins a l'any 1951, Rafael Aracil, Joan Oliver i Antoni Segura han considerat que la persecució de la llengua va ser «total».[75]

A més de la repressió, cal considerar també el tracte públic, en que sovint es qualificaven totes les llengües no castellanes com a dialectes (del castellà). Un exemple es pot trobar al Catecismo patriótico Español, del bisbe Albino González Menéndez-Reigada, del 1939, en que a més s'hi fa secessionisme lingüístic:[76]

–Pot dir-se que a Espanya es parla només la llengua castellana, perquè a part d'aquesta tan sols es parla el basc que, com a llengua única, només s'empra en alguns caserius bascos i va quedar reduïda a funcions de dialecte per la seva pobresa lingüística i filològica.

–I quins són els principals dialectes que es parlen a Espanya?

–Els principals dialectes que es parlen a Espanya són quatre: el català, el valencià, el mallorquí i el gallec.[77]

Aquest manual d'adoctrinament aprovat pel Ministeri d'Educació Nacional franquista i amb una retòrica antisemita i

---

antidemocràtica, va ser retirat com a llibre de text a les escoles a partir de 1945, coincidint amb la derrota de les potències de l'Eix.[78]

En el segon franquisme, una certa obertura del règim va permetre un tímid canvi en la marginació de l'idioma autòcton que va donar motiu a una sèrie de passos en contra d'aquesta tendència com l'emissió el 1964 del primer programa de televisió en català per part de TVE (Teatre català). Tant la Nova Cançó (1961) —amb limitacions, com va posar de manifest la prohibició a Joan Manuel Serrat de cantar en català en el festival d'Eurovisió de 1968[79]— com la creació el 1971 de l'Assemblea de Catalunya, en la qual s'aglutinaven les forces antifranquistes, són fenòmens que s'han considerat com a exemples del manteniment de l'ús de l'idioma català durant la dictadura.[80] El 1970 l'última llei educativa de Franco obria la porta a l'ús de llengües diferents a l'ensenyament primari, via que seria desenvolupada per un decret 5 anys més tard. També el 1975, propera ja la defunció de Franco, un altre decret permetia l'ocupació d'altres llengües natives espanyoles als ajuntaments diferents del castellà.[81]

Globalment, la gairebé total exclusió del català del sistema educatiu i les severes limitacions al seu ús en els mitjans de comunicació de masses durant tots aquests anys, va tenir conseqüències de llarga durada i que estarien presents anys després del final de la dictadura, com s'observa en les altes taxes d'analfabetisme en català que es dona entre les generacions escolaritzades en aquests anys: el 1996 solament un terç del tram d'edat comprès entre els 40 i els 44 anys era capaç d'escriure en català, parlat pel 67 % dels censats, xifres que descendien al 22 % dels majors de 80 anys capaços d'escriure en català amb un 65 % de parlants.[82]

Rètol de l'època franquista en castellà al municipi alt-empordanès de Rabós.

1936: prohibició governativa a Mallorca d'usar el català a les escoles i a la vida pública, sota la consigna «Si eres español, habla español», signada per Mateu Zaforteza Musoles.[83]

1938: el 5 d'abril es deroga l'Estatut d'autonomia de Catalunya, per la qual cosa el català deixa de ser oficial a Catalunya.[84]

Juan Merida és multat pel Delegat de Seguretat Interior i Ordre públic de Sevilla i la seva Província, per «la seva falta de patriotisme i descortesia en parlar en el dialecte català en el menjador de l'Hotel Itálica».[85]

En entrar a Lleida, les tropes franquistes tirotegen aquelles plaques del cementiri que estan escrites en català.

1938: Prohibició de l'ús del català al registre de les persones jurídiques.[86]

1939: Franco diu: «La unitat nacional la volem absoluta, amb una sola llengua, el castellà i una sola personalitat, l'espanyola.» En conseqüència a aquesta política s'emprenen moltes accions com la derogació de l'Estatut de Catalunya, la lluita contra rètols, anuncis i papers en català, circulars sobre el català a l'escola, iniciant-se de la més dura minorització de la història contra el català.

Ordre del Ministerio de Educación Nacional espanyol on se suprimeix qualsevol ensenyament relacionat amb la cultura catalana. És abolit l'ensenyament de filologia catalana, història moderna de Catalunya, geografia de Catalunya, Dret Civil Català, història de l'art medieval català.[87]

A les fàbriques s'instal·len rètols on es prohibeix explícitament als obrers parlar en català.

L'Institut d'Estudis Catalans, ens normativitzador del català, es converteix en el Instituto de la Hispanidad de Barcelona. La casa de Pompeu Fabra, normativitzador del català, del carrer de la Mercè de Barcelona és assaltada i la seva immensa biblioteca personal cremada enmig del carrer. A aquest respecte es poden esmentar les declaracions del Queipo de Llano a l'article subtítulat «Contra Cataluña, la Israel del món modern», publicat al Diario Palentino el 26 de novembre de 1936, on deixa caure que a Amèrica consideren els catalans com «una raça d'hebreus, perquè es valen dels mateixos procediments que realitzen els hebreus en totes les nacions del Globus». Y considerant els catalans com a hebreus i tenint en compte el seu antisemitisme, «la nostra lluita no és una guerra civil, sinó una guerra per la civilització occidental contra el món jueu», no es fa estrany que aquest mateix militar expressés clarament les seves intencions anticatalanes: «Quan la guerra hagi acabat, Pompeu Fabra i les seves obres seran arrossegats per les Rambles.»[88]

S'instal·la un gran rètol a la zona ocupada feia poc de la ciutat de Lleida: «Si eres patriota habla español».

Les autoritats franquistes denegen a Joan Estelrich, que parla en nom de Cambó, la publicació d'un diari en català.[89]

4 de febrer: les planxes d'edició i els romanents editorials del Diccionari General de la Llengua Catalana són destruïts per l'exèrcit espanyol.

16 de febrer: es prohibeix per decret l'ús de la llengua catalana com a segona llengua.[90]

25 de febrer: ban de l'alcalde accidental d'Olot on prohibeix la presència del català en tots els àmbits.

4 de març: ban de l'alcalde de Mollet del Vallès on s'oblga a redactar en castellà tots els rètols escrits en català.

---

28 de març: el Palau de la Música Catalana passa a dir-se «Palacio de la Música».

31 de març: l'ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat acorda treure tots els indicadors dels carrers en català.

1 d'abril: el General Álvarez Arenas justifica la imposició del castellà perquè: "borrarà la tarea demoladora del supuesto "hecho diferencial", hijo espúreo de torcida malicia, que vivió de coacciones y sólo desgracias acarreo"[91]

18 d'abril: el governador civil de Tarragona Mateo Torres prohibeix els rètols en català als establiments i a la via pública.

3 de maig: ordre del comandant militar espanyol de Bellver de Cerdanya perquè desapareguin tots els rètols o anuncis «en llengua regional».

7 de maig: el General en Cap de Catalunya multa a M. Casanovas Guillen amb 2.000 pessetes per dirigir-li una instància en català.

20 de maig: el comandant militar espanyol de Granollers dona vuit dies de termini per substituir tots els rètols i anuncis del català al castellà.

27 de maig: l'ajuntament de Lleida acorda que tots els seus serveis es facin en castellà.

7 de juny: l'ajuntament de Breda obliga a canviar totes les plaques de retolació dels carrers del català al castellà.

16 de juny: el comandament militar espanyol de Sant Hipòlit de Voltregà ordena que en 48 hores se substitueixin tots els rètols en català pel castellà.

24 de juny: l'alcaldia d'Olot ordena tapar o esborrar tots els rètols públics en català.

9 d'agost: un ban de l'ajuntament de Sant Feliu de Llobregat prohibeix parlar en català als funcionaris tant a dins com a fora dels edificis oficials.

10 d'agost: és detingut el professor de la UAB Bel-larmí Rodríguez i Arias per fer classes en català.

7 de setembre: el Centre Excursionista de Catalunya és obligat a traduir el seu nom al castellà.

12 de setembre: es modifica l'escut del F.C.Barcelona i s'elimina les quatre barres per dues.

17 d'octubre: el cinema Euterpe de Sabadell és multat i clausurat durant quinze per haver parlat el seu director, Tomàs Pazarisas, en català.

28 d'octubre: carta del ministre espanyol de Governació, Ramón Serrano Suñer, enviada a tots els bisbes catalans per comunicar-los la nova normativa d'usos lingüístics en la comunicació de l'Església amb els feligresos «hasta tanto que el idioma español sea entendido por todos (lo que se logrará con una tenaz labor escolar)».[91]

25 de desembre: la representació teatral d'Els Pastorets a la Garriga és obligada a fer-la en castellà.

1940

circular sobre el «Uso del Idioma Nacional en todos los servicios públicos» per la qual es prohibeix el català. Ordre ministerial que prohibeix el català a les marques comercials. Prohibició del català al cinema.

5/08/1940: circular del Govern Civil de Barcelona sobre "El uso del idioma nacional en todos los servicios públicos", d'acord amb el BOP del 31 de juliol de 1940. La primera disposició assenyala que "todos los funcionarios interinos de las Corporaciones provinciales y municipales de esta provincia, cualesquiera que sea su categoría, que en acto de servicio, dentro o fuera de los edificios oficiales, se expresen en otro idioma, que no sea el oficial del Estado quedarán 'ipso facto' destituidos, sin ulterior recurso"[92]

1941:

Els Jocs Florals de Barcelona queden prohibits i fins al 1970 se celebren en la clandestinitat.

Entra en vigor el «Decreto del Consejo Nacional de Deportes» que obligava a modificar la denominació de clubs Prohibició de l'ús del català al telègraf.[93]

1942: La FET y de las JONS comunica a l'alcalde de Manresa la notificació provinent de la Jefatura Provincial de Propaganda que es fan representacions teatrals en català en algunes localitats de la província. L'insta a posar-ho en coneixement del governador civil per aplicar les sancions pertinents.[92]

1944: Decret que aprova el nou Reglament notarial segons el qual necessàriament cal fer les escriptures en castellà.

1945:

La nova llei d'educació primària estableix: «La llengua espanyola, vicle fonamental de la comunitat hispànica, serà obligatoria i objecte d'especial conreu.»

Ordre ministerial que obliga a batejar els vaixells en castellà. «Nueva ley de educación primaria», que només deixa

---

ensenyar en castellà.[61]

1947: supeses les edicions de Marià Manent per ser en català.

1948: 25 de desembre, la censura espanyola prohibeix informar de la mort de Pompeu Fabra i no s'admeten les esqueles als periòdics.[61]

1952: se segresta la revista Aplec. El governador de Barcelona, Felipe Acedo, diu als editors: «¿Ústedes creen que hemos hecho la guerra para que el catalán vuelva a ser de uso público?»[94]

1953:

Es prohibeix a València la revista Esclat per ser en català, tot i que acabà publicant-se clandestinament.[95][96]

Es prohibeix l'edició d'una novel·la de Miquel Llor per ser en català.[96]

L'Editorial Espasa y Calpe inclou Tirant lo Blanc dins la col·lecció "Clásicos castellanos", reeditant l'edició castellana de 1511.[97]

1955: 2 de setembre. Fase preliminar de la segregació del Bisbat de Lleida: el Decret de la Sagrada Congregació Consistorial Cesaraugustanae et aliarum agrega els municipis catalanoparlants de Mequinensa i Faió a l'arxidiòcesi de Saragossa. La segregació es completaria durant l'anomenada «transició democràtica». La persistència de l'episcopat espanyol, acompanyada de la passivitat i indiferència del poble i autoritats catalanes, va aconseguir trencar 800 anys d'homogeneïtat del Bisbat de Lleida, separant la Franja de Ponent del seu territori històric i cultural i obligant-la a incorporar-se a un nou bisbat situat fora de l'àmbit cultural català.

1956

el reglament de presons estableix que els presos tan sols poden parlar en castellà.[61]

Tot i que l'editor Jorge Parenti, ben relacionat amb personalitats de l'administració, va aconseguir els permisos per a la publicació de la revista Els Infants i la col·lecció «Història i Llegenda», la reclamació del governador civil de Barcelona, el general Acedo Colunga, aconseguí que el Consell de Ministres les prohibís.[98]

1957:

al registre civil els noms només seran en castellà.

Prohibició d'un article a la revista tortosina Géminis per esmentar l'existència de traduccions de T.S. Elliot al català, i atès que la consigna era que el català no podia tindre estatus de llengua de cultura.[99]

1961:

Nou Reglament de Telègrafs pel qual es prohibeix el català.[100]

La junta directiva de la Federació Catalana de Muntanyisme és destituïda per la Delegación de Educación Física y Deportes espanyols en assabentar-se que les seves assemblees es feien en català.

1968: prohibició a Joan Manuel Serrat de cantar en català a l'Eurovisió.[101]

Període democràtic

Primera pàgina de la Constitució espanyola de 1978, sota simbologia franquista.

Els països democràtics estableixen normatives de discriminació positiva vers els col·lectius que precisen protecció. El cas de la llengua catalana seria un cas clar, però l'Estat espanyol fa el contrari, una forta discriminació negativa, i àdhuc interfereix en les parcel·les en que la Generalitat legisla una discriminació positiva, com ara l'ensenyament, per anul·lar-la.[102][103][104][105][106][107][108][109] El punt inicial de tot plegat és el fet que la Constitució Espanyola no reserva cap paper a les llengües no castellanes a nivell estatal, i les relega a un paper secundari àdhuc als territoris on són pròpies, atès que es referma el castellà com a llengua oficial de tot l'Estat i s'obliga a tot els espanyols a conèixer-la (art. 3.1), si bé permet que els estatuts d'autonomia reconeguin d'altres llengües com a cooficials a les respectives comunitats autònomes (art. 3.2), però assolint un rang secundari de «dret» i no d'«obligació», encara que l'Estatut

---

d'Autonomia de Catalunya diu que «els ciutadans de Catalunya tenen el dret i el deure» de conèixer el català (art.6.2).[110] A la pràctica, en comptes d'una discriminació positiva vers la llengua més feble (per nombre de parlants, institucions, etc.) se'n promou la residualització mitjançant la diglòsia, el bilingüisme, un seguit de lleis que les marginen, i àdhuc la marginació a institucions de promoció cultural com l'Institut Cervantes, amb grans pressupostos dedicats quasi en exclusiva a la llengua castellana.[111][112][113][114]

Segons el sociòleg Sammy Smooha, una democràcia ètnica descriu sistemes polítics que funcionen segons el principi democràtic, però tracten un determinat grup ètnic de manera particular/discriminatiu respecte al grup dominant. La Transició des d'una dictadura feixista amb un nacionalisme espanyol de matriu castellana agressiu i marcadament ètnic,[7] mancà d'una ruptura amb el model nacional franquista, en especial en aspectes econòmics i culturals, i el tracte a les minories nacionals, començant pel no reconeixement, fa avaluar la possibilitat que Espanya sigui una democràcia ètnica, atès que compleix la majoria de punts descrits per l'Smooha en la seva teorització.[cal citació]

Final del segle XX

1975: El Ple de la Batllia de Barcelona, amb 18 vots en contra, nou a favor i set abstencions, refusa aprovar un ajud públic per a ensenyar català a l'escola primària, legalment possible des del 1970.[115]

1978: la Constitució Espanyola relega a un paper secundari el català en els territoris on és llengua pròpia, atès que es referma el castellà com a llengua oficial de tot l'Estat i s'obliga a tot els espanyols a conèixer-la (art. 3.1), si bé permet que els estatuts d'autonomia reconeguin d'altres llengües com a cooficials a les respectives comunitats autònomes (art. 3.2), però assolint un rang secundari de «dret» i no d'«obligació», encara que l'Estatut d'Autonomia de Catalunya diu que «els ciutadans de Catalunya tenen el dret i el deure» de conèixer el català (art.6.2).[110]

1976-2008: Es publiquen almenys 149 Reials Decrets i altres normatives per garantir l'obligatorietat de l'etiquetatge de productes alimentaris i d'altres en castellà front a l'única llei que hi ha, per exemple, a Catalunya.[116]

1981: El Manifest dels 2.300 va ser un manifest aparegut el 25 de gener del 1981,[117] signat per un grup de persones que en principi residien a Catalunya, entre ells Federico Jiménez Losantos, Santiago Trancón, Amando de Miguel, Carlos Sahagún i José Luís Reinoso i suposadament fins a 2.300 persones més.[118] S'hi criticava la política lingüística, especialment en educació, del nou govern de la Generalitat de Catalunya. Els primers l'acusaven de discriminar el castellà i d'insolidaritat respecte d'Espanya. Redactat el 25 de gener del 1981, havia de ser publicat a finals de febrer a Diario 16, dirigit pel periodista Pedro J. Ramírez. Però eren temps convulsos; el 29 de gener, havia dimitit Adolfo Suárez i el cop d'estat del 23-F en va endarrerir la publicació fins al 12 de març, un dia abans que s'aprovés la LOAPA.[119] Tot plegat tenia lloc en un ambient en que intel·lectuals espanyols de tot l'espectre polític rebutjaven la promoció del català. Gent com ara els polítics Txiki Benegas, José Prat, Luís González Seara, o Alejo Vidal-Quadras, els acadèmics Julian Marías, Claudio Sánchez Albornoz, i Gregorio Salvador, els escriptors Rafael Sánchez Ferlosio, Antonio Muñoz Molina, Antonio Gala, Arturo Uslar Pietri, Francisco Umbral, o Jesús Tobado, els periodistes Carmen Rico-Godoy, Antonio Crevette, Luís María Ansón, Jaime Capmany, o Federico Jiménez Losantos, el sociòleg Amando de Miguel, el filòsof Eugenio Trias, o l'actriu Carmen Maura, entre d'altres, denunciaven l'ús del català com un element retrògrad/tribal/provincial, així com discriminador vers els espanyols castellanoparlants.

1982: Prohibició de l'ús del català a les etiquetes de productes alimentaris[120]

1983-1986: RTVE, dirigida per José María Calviño, que creia que TV3 havia de ser una emissora folklòrica, en dificulta tot el possible la feina, com ara negant l'accés a la xarxa pública d'enllaços per a retransmissions.[121]

1986:

Llei de patents que obliga el castellà en la documentació prestada.[122]

Sentència 83/1986 del Tribunal Constitucional contra la Llei de normalització lingüística de Catalunya.

1988: Sentència 123/1988 del Tribunal Constitucional contra la Llei de normalització lingüística de Balears

1989:

Reial decret que aprova el Reglament del Registre Mercantil. Obliga que les inscripcions es facin exclusivament en castellà.[123]

El Ministre Barrionuevo atorga a Canal 9 la mateixa freqüència d'emissió que la del senyal de TV3.[124]

1995: la Llei 30/1995 d'ordenació i supervisió de les assegurances privades. Obliga que les pòlisses siguin en castellà.
1995: 17 de setembre. Fase final de la segregació del Bisbat de Lleida amb el decret Ilerdensis et Barbastrensis de finum mutatione, 84 parròquies cultural i tradicionalment catalanes del Bisbat de Lleida a la Ribagorça, la Llitera i el Baix Cinca havien de passar immediatament al Bisbat de Barbastre-Montsó.[125]
1997: Les emissions de TV3 al País valencià pateixen interferències, éssent president de la Generalitat valenciana, Eduardo Zaplana.[126]
1998: 15 de juny. Segregació definitiva del Bisbat de Lleida. Les últimes 27 parròquies catalanoparlants de la Franja de Ponent passen al bisbat de Barbastre-Montsó.[125]

Batalla de València

La batalla de València fou un conflicte identitari que va enfrontar la societat valenciana en la transició democràtica espanyola, caracteritzada per una notable conflictivitat i violència, i que provocà una fractura política i social al País Valencià, especialment pel que fa al relat del valencianisme, la llengua[127] i els símbols del País Valencià.

El blaverisme va obtindre una victòria al carrer durant el conflicte,[128] fet que li va valdre una hegemonització del discurs anticatalanista i regionalista com a discurs sobre el fet valencià amb major visibilitat social. D'altra banda, el nacionalisme valencià fusterià es va veure privat de la seua força política durant la transició, tot recloent-se en una esfera cultural controlada políticament per formacions amb seu a Madrid.[128]

Com a resultat del conflicte, molts valencians i la majoria dels valencians d'adopció van optar per inhibir-se del conflicte tot abraçant els discursos castellanitzadors.[128]

Secessionisme lingüístic com a instrument de repressió als territoris de l'antiga Corona d'Aragó

És interessant assenyalar la barreja de secessionisme lingüístic i anticatalanisme que apareix als territoris que formaven, amb Catalunya, l'antiga Corona d'Aragó:[129] a l'Aragó,[130][131] al País Valencià,[132][133][134][135] i a les Illes.[136][137] Sovint és propiciat des de grups polítics que abracen l'espanyolisme com a antídote contra la catalanitat.[Cal aclariment] L'esquema i discurs és el mateix, i alhora que és tolerat per l'esquerra espanyola, acaba incorporant-se sense problemes als grans partits espanyols, PP i PSOE, al seu gruix de votants, i posteriorment a l'acció de govern estatal, com ara secessionisme lingüístic català,[138][139][140] i afavoriment del castellà.[102][103][104][105][106][107][108][109]

Un adhesiu a la ciutat de València del Grupo de acción valencianista, cridant al boicot comercial anticatalà.

País Valencià

Al País Valencià, l'anticatalanisme s'ha estès sobretot en grups conservadors de la ciutat de València i la seua rodalia, lligat amb el secessionisme lingüístic i el moviment polític anomenat comunament blaverisme. L'anticatalanisme sol donar rendiment polític en aquestes àrees, quasi sempre entès com una reacció cap a un pretès imperialisme català.

Illes Balears

A mitjans de 1972 van aparèixer un seguit de cartes al Diario de Mallorca signades sota el pseudònim de Pep Gonella les quals donaren peu al gonellisme, un moviment que alguns associen al blaverisme valencià. Tot i això, a les cartes mai es negà la unitat de la llengua o es manifestaren sentiments anticatalanistes, sino que es reclamava una major importància a les varietats dialectals balears respecte l'estàndard.[141]

Aragó

A l'Aragó hi ha un moviment similar al blaverisme o al gonellisme que cerca a suprimir tota referència al català en relació amb la Franja.[142]

Catalunya

A Catalunya les darreres dècades han nascut partits i associacions que, recolzats per potents mitjans de comunicació,[143] copien el mateix esquema de fractura social ja descrit als altres territoris de l'antiga Corona d'Aragó, assenyalant al catalanisme com a ideologia totalitària i el català com una llengua imposada, i tot cercant una fractura ètnica de la societat.[144][7] També sovint branden estudis[145] sobre el racialisme català de darrers del s.XIX i principis del s.XX, una època en què tot occident era racialista i aplicava polítiques eugenèsiques i/o racistes, amb la diferència que Catalunya no, atès que no era un estat.[7]

Segle XXI

A nivell teòric, hi ha algun estudiós, com el filòleg i prehistoriador Jorge María Ribera Meneses, que retroben les tesis franquistes segons les quals el català, com altres llengües peninsulars, és un dialecte del castellà.[146]

També es pot copsar l'aversion a la llengua catalana per part del nacionalisme espanyol en les acusacions de ser una organització terrorista a l'ONG de promoció de la llengua catalana Plataforma per la llengua.[147][148]

Igual que a legislatures anteriors, tot i no haver cap article del reglament del Congrés espanyol que ho prohibeixi, la presidenta Batet, del PSC, talla la paraula als diputats que pretenen parlar en català.[149] L'agost del 2023, al Senat espanyol, el PSOE ha ajornat fins a 59 vegades la reforma del Senat per a que es puguin emprar altres llengües que no la castellana.[150][151] També els partits espanyols han bloquejat demanar l'ús del català al Parlament Europeu.[152][153]

Dècada del 2000

2001: El rei Joan Carles I nega que el castellà s'hagi imposat mai per la força.[154]

2007:

23 d'abril, entra en vigor el nou Estatut d'Autonomia d'Aragó que no reconeix l'oficialitat del Català a la Franja de Ponent.[155]

Desembre de 2007. Es tanca el repetidor de TV3 a Alacant, essent president de la Generalitat Valenciana, Francisco Camps, i Ministre d'indústria, José Montilla.[156][157]

2008:

Febrer de 2008. Declaració de l'Académie Française en contra del reconeixement de les llengües regionals a la Constitució.[158]

Novembre de 2008. Continua l'apagada dels repetidors que permetien veure TV3 al País Valencià, en el seu dia aixecats per Acció Cultural del País Valencià mitjançant subscripció popular.[159]

2009: La presidenta del PPC, Alicia Sánchez Camacho vol evitar que el català sigui llengua vehicular a les escoles.[160]

Dècada del 2010

2010: 9 de juliol, es fa pública la sentència del TC respecte a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya de 2006, que entre altres estableix que la llengua catalana no és la llengua preferent de l'administració a Catalunya ni tampoc la llengua vehicular del sistema educatiu.[161]

2011:

Febrer de 2011. Es completa l'apagada de tots els repetidors que permetien veure TV3 al País Valencià.[162][163]

15 de març, el TSJC suspèn parts del reglament lingüístic de la Diputació de Girona on s'estableix que els rètols, impresos i actuacions internes de la institució han de ser en català.[164]

Agost de 2011. El Govern de les Illes Balears, presidit per José Ramón Bauzá, elimina els ajuts a la premsa escrita no diària en català.[165]

La Generalitat Valenciana, presidida per Francisco Camps entre el 2003 i el 2011, feu una llista de paraules en valencià prohibides per als funcionaris.[166]

2012: 26 de juny el Tribunal Suprem d'Espanya denega que el català sigui l'única llengua vehicular del sistema educatiu de Catalunya obligant que el castellà també sigui la llengua de treball.[167]

2013.

El Govern d'Aragó aprova la Llei de llengües d'Aragó, per la que el català passa a denominar-se LAPAO, i l'aragonès LAPAPYP.

Abril de 2013. Dos policies agredeixien a Miquel Gironés, del grup Obrint pas, per parlar-los en valencià.[168]

Es coneixen quaranta casos contrastats de discriminacions lingüístiques per part de l'administració (sanitat, policia, correus, etc.) entre el 2007 i el 2012.[169]

Novembre de 2013. La Generalitat Valenciana, presidida per Alberto Fabra, tanca Canal 9.[170][171]

Desembre de 2013. Una revisora de RENFE fa baixar del tren un avi i un net perquè són catalans.[172]

2014:

Març de 2014. El Govern de les Illes Balears, presidit per José Ramon Bauzá, intenta aprobar un decret de trilingüisme que arraconaria el català com a llengua vehicular.[173]

Es rebutja al Congrés dels Diputats una proposta que hauria instat el Govern espanyol a adoptar les mesures normatives necessàries que facilitessin que TV3 i Catalunya Ràdio es poguessin rebre al País Valencià.[174]

Desembre de 2014. RENFE fa secessionisme lingüístic als menús de restauració.[175]

2015:

Gener de 2015.

El Govern d'Aragó, sota la presidència de Luisa Fernanda Rudi, elimina les denominacions català i aragonès a la nova Llei de Patrimoni Cultural Aragonès.[176]

La Xarxa Europea per la Igualtat Lingüística (ELEN) constata una discriminació sistèmica i institucionalitzada contra els parlants de llengües cooficials a l'estat espanyol al seu informe periòdic a l'ONU.[177]

El col·legi María Quintana de Mequinensa substueix el nom d'assignatura de llengua catalana per llengua oriental.[178]

El rei Melcior de Tavernes de la Valldigna tot i ser valencianoparlant es nega a parlar en valencià en el discurs des de l'ajuntament, i ho fa en castellà.[179]

Març de 2015. Endesa, distribuïdora elèctrica a Manacor incompleix la clausula del contracte que estableix que s'ha d'atendre els clients en català i castellà, fent-ho només en castellà.[180]

Abril de 2015

El web del partit Ciutadans fa secessionisme lingüístic.[181]

El Cònsol d'Espanya a Perpinyà, Gaudencio Villas Garcia, demanat canviar la marca turística 'Perpinyà la catalana' per 'Perpignan la française'.[182]

Maig de 2015

Tot i tindre la Generalitat de Catalunya competències exclusives en educació i haver jurisprudència del TC avalant la immersió lingüística, el Tribunal Suprem tomba el recurs de la Generalitat i fixa en un 25% l'ús del castellà a les aules catalanes.[183]

L'Ajuntament d'Elx exclou el valencià de la retolació turística.[184]

El ministre d'educació José Ignacio Wert compara la situació del castellà a Catalunya amb la del català durant el franquisme.[185]

Juny de 2015

El TSJ de l'Aragó retira la custòdia d'un fill a la mare resident a Barcelona tot argumentant la dificultat d'adaptació al territori, costums i a la llengua catalana.[186]

L'Estat espanyol segueix legislant de forma discriminatòria vers el català, amb 64 noves normes que el releguen.[187]

La Conselleria d'Educació valenciana priva del dret d'aprendre valencià als alumnes de l'Escola Oficial d'Idiomes d'Oriola.[188]

Agost de 2015. Omnium cultural de l'Alguer denuncia que el Govern sard es refereixi a l'alguerès com a 'variant de la llengua sarda'.[189]

Setembre de 2015. L'estat espanyol impedeix l'ús del català en una reunió del Comitè Econòmic i Social Europeu (CESE), mentre que el Regne Unit i França sí que permeten intervencions en gal·lès i cors.[190]

Octubre de 2015.

El senat francès evita debatre la Carta Europea de les llengües regionals o minoritàries i en descarta la ratificació.[191]

El castellà esdevé l'única llengua indispensable per obtenir la nacionalitat espanyola.[192]

El partit UPyD, presidit per Rosa Díez, vol recuperar els topònims en castellà i suprimir les moltes lingüístiques a Catalunya.[193]

Novembre de 2015. La Generalitat de Catalunya ha de pagar l'escolarització privada en castellà a un alumne, d'acord amb la LOMCE.[194]

Desembre de 2015.

Un portaveu comarcal de Joves amb Compromís és detingut per parlar en valencià.[195]

Escola Valenciana alerta de l'absència d'oferta de docents de valencià.[196]

2016:

Gener de 2016.

El 2015, a Catalunya un 92% dels jocs i joguines que es comercialitzen no compleixen la normativa del Codi de consum pel que fa a l'etiquetatge en català.[197]

L'Assemblea nacional francesa vota en contra de la Llei de llengües, que hauria protegit les llengües minoritzades.[198]

Transmediterranea passa a emprar topònims en castellà a la versió en català del seu web.[199]

PSPV, Podem, EU i Blanes voten contra de la moció presentada per Compromís per equiparar el valencià amb el castellà a Onil.[200]

Febrer de 2016.

El govern espanyol imposa el castellà a les llicències emeses per les federacions regionals de tennis.[201]

El govern francès prepara una reforma de la Llei de l'Educació Nacional per reduir les hores de classe de català i altres llengües que consideri «regionals» entre un 25% i un 50%.[202]

La Generalitat de Catalunya haurà d'indemnitzar amb 3.000 euros una família per no escolaritzar en castellà.[203]

L'Institut d'Estudis Baleàrics ha utilitzat diners públics per promoure el secessionisme lingüístic.[204]

Març de 2016.

L'ajuntament de Vall-de-roures torna a rebutjar l'ús del català.[205]

Plataforma per la llengua recull trenta-set casos de discriminacions lingüístiques entre el 2013 i el 2015 per part de l'administració (sanitat, policia, correus, etc.)[206]

El president de la Diputació de Lleó, Juan Martínez Majo, titlla de 'vergonyós i lamentable' que es parli valencià al Senat.[207]

Els 406 jutjats del País Valencià disposen d'una sola funcionària per a traducció i assessorament lingüístic en valencià.[208]

Abril de 2016. El PAR vol suprimir el català de la Llei de Patrimoni Cultural Aragonés.[209]

Maig de 2016.

El Reial Madrid prohibeix al seu porter respondre en català a les rodes de premsa.[210]

Ciudadans demana eliminar el Consorci per a la Normalització Lingüística a Lleida.[211]

L'InformeCAT 2016 de Plataforma per la llengua assenyalava entre altres coses que el 75% dels advocats catalanoparlants han rebut pressions per a fer servir el castellà.[212]

Si se puede (Podemos) proposa prohibir el valencià a l'Ajuntament d'Orpesa.[213]

Juny de 2016.

Javier Sagarra, conseller de Compromiso por Caspe del consell comarcal Baix Aragó-Casp, ha dimitit perquè un altre representant ha jurat el càrrec en català.[214]

El PP, el PAR, UPyD i el Bloc Aragonès s'adhereixen a la manifestació convocada per la Plataforma 'No Hablamos Catalán'.[215]

Plataforma per la llengua informa que entre abril i maig, el govern espanyol ha aprovat 39 noves imposicions d'ús del castellà.[216]

Twitter prohibeix a la discogràfica Pícap una campanya en català a la seva plataforma.[217]

En el campionat d'Espanya de tennis taula s'expulsa l'entrenador del Tennis taula Cassà per animar en català al seu jugador.[218][219]

L'Ajuntament de València obeeix el requeriment del Govern espanyol de retirar els senyals de trànsit en valencià.[220]

Juliol de 2016.

L'ajuntament de Lleida, presidit per Àngel Ros, farà cas omís de les recomanacions del Síndic de greuges, Rafael Ribó, sobre l'ús del català.[221]

Ciudadans ataca el Govern de les Illes Balears per fomentar l'ús del català.[222]

La portaveu de Ciudadans a Lleida, Ángeles Ribes, considera que el Síndic de greuges, Rafael Ribó, és sectari i impresentable després que aquest hagi demanat a la Paeria que usi "normalment" el català en les comunicacions i notificacions.[223]

Alcaldes i regidors del PP de les comarques castellanoparlants de la província d'Alacant rebutgen comunicacions en valencià.[224]

El Govern de les Illes Balears, presidit per Francina Armengol, ignora la Llei de la funció pública i convoca places sense el requisit de català.[225]

Agost de 2016.

El Govern d'Aragó prohibeix la distribució i l'ús d'una agenda escolar en català a la Franja de Ponent.[226]

L'Ajuntament de Calp elimina el valencià de la senyalització viària.[227]

El Defensor del Poble Europeu denuncia que Espanya incompleix les obligacions sobre el català, el basc i el gallec.[228]

Octubre de 2016.

La Plataforma Valencianista denuncia l'Assemblea d'Estudiants de l'IES Enric Valor de Pego, per anomenar 'País

---

Valencià' el seu territori i 'Diada' el 9-O.[229]

El Govern de les Illes Balears, presidit per Francina Armengol, continua convocant places públiques sense el requisit de català.[230]

El Congrés de Diputats rebutja que el català sigui un requisit per als fiscals i jutges que exerceixin a Catalunya, el País Valencià i les Illes Balears.[231]

Novembre de 2016. Es denuncia la discriminació del català a les universitats catalanes tot i que tant la Llei de política lingüística (article 22) com la Llei d'Universitats de Catalunya (article 6) estableixen que és la llengua d'ús normal de les activitats a les universitats.[232]

Desembre de 2016.

Les companyies aèries dels aeroports valencians marginen el valencià.[233]

El govern espanyol en funcions, presidit per M. Rajoy, legisla 52 normatives que marginen al català.[234]

2017:

Gener de 2017.

L'alcalde de Gata de Gorgos pateix una discriminació lingüística per part de la Guàrdia civil.[235]

L'escola La Salle-URL indica als professors que els idiomes lectius són només castellà i anglès.[236]

Seguidors del Vila-Real denuncien el sabotatge del club per reclamar l'ús del valencià.[237]

Març de 2017.

Un jutjat d'Alacant exigeix a la Generalitat de Catalunya que tradueixi al castellà un document.[238]

El CGPJ anul·la la sanció del TSJC a la jutgessa que va faltar al respecte a dues advocades que parlaven català.[239]

Hisenda elimina el català dels manuals i l'atenció telefònica per a fer la declaració de la renda.[240][241]

Maig de 2017. Plataforma per la llengua recull vint-i-dos casos de discriminacions lingüístiques el 2016 per part de l'administració (sanitat, policia, correus, etc.)[242]

Juliol de 2017. La Xarxa Europea per a la Igualtat Lingüística (ELEN) ha reclamat que la Unió Europea (UE) multi els estats que permeten casos de discriminació lingüística, com ara l'Estat espanyol vers el català.[243]

Novembre de 2017. Dues dones van ser expulsades d'un vol de Vueling entre Barcelona i Maò perquè una s'havia negat a parlar en castellà quan una hostessa li ho havia exigint.[244]

2018:

Febrer de 2018.

El president espanyol M. Rajoy vol impulsar el castellà a l'educació a Catalunya, el País Valencià i les Illes, tot i ser l'ensenyament una competència exclusiva de les autonomies.[245]

Compromís exigeix al govern espanyol 'respecte' cap als senyals de trànsit retolats en català als municipis on governa aquesta coalició.[246]

La Generalitat denuncia que les llengües pròpies del país pateixen assetjament.[247]

Es coneixen vint-i-cinc casos contrastats entre més de cent-trenta-cinc discriminacions lingüístiques per part de l'administració (sanitat, policia, correus, etc.) el 2017.[248]

Octubre 2018. Tot i havent-se aconseguit el vistiplau del president del Parlament europeu, Antonio Tajani, per a poder emprar-hi el català, en tindre l'ocasió el PSC segueix emprant el castellà per la negativa del PSOE.[249]

2019:

Març de 2019. El Govern aragonés tapa la informació viària en català a la frontera administrativa a Arnes.[250]
L'Advocacia de l'Estat insta a que la Generalitat Valenciana, ha de comunicar-se únicament en castellà amb el govern català i el balear.[251]
Es coneixen trenta-dos casos contrastats entre més de cent-noranta discriminacions lingüístiques per part de l'administració (sanitat, policia, correus, etc.) el 2018.[252]

Dècada del 2020

2020:

El Ministeri d'Economia espanyol aprovà ajudes pel desenvolupament tecnològic i de continguts només a les sol·licituds escrites «almenys» en llengua castellana.[253]
Es coneixen cinquanta-dos casos contrastats entre més de dues-centes quaranta discriminacions lingüístiques per part de l'administració (sanitat, policia, correus, etc.) el 2019.[254]

2021:

El Govern espanyol, presidit per Pedro Sánchez, declara el dia de Sant Jordi, 23 d'abril, com a Día del Español (idioma), per així promocionar de forma especial aquesta llengua.[255]
Es coneixen noranta-nou casos contrastats entre més de tres-centes quaranta discriminacions lingüístiques per part de l'administració (sanitat, policia, correus, etc.) el 2020.[256]
Novembre de 2021. El Tribunal Suprem espanyol obliga les escoles a impartir un 25% d'hores en castellà, tot i la immersió lingüística.[257]
Bruno Billeci, el superintendent italià de les províncies sardes de Sàsser i Nuoro, prohibeix l'ús del català en els rètols del jaciment arqueològic de Sant'Imbenia a l'Alguer.[258]

2022:

El maig del 2022, el govern espanyol dels partits PSOE i Podemos aprovà l'anomenada Llei audiovisual en que s'actualitza el marc normatiu a Espanya, incloent-hi les plataformes de pagament. Aquesta llei obliga a que a que un 6% dels continguts també estigui doblat o subtitulat en alguna de les altres llengües oficials a l'estat, residualitzant-les respecte als continguts en castellà.[259][260][261]
Es coneixen cent divuit casos contrastats entre més de quatre-centes cinquanta discriminacions lingüístiques per part de l'administració (sanitat, policia, correus, etc.) el 2021[262]
Setembre de 2022

Unes treballadores de l'estació de Renfe de Xàtiva es neguen a vendre els bitllets a un viatger per parlar en valencià.[263]

Octubre de 2022.

La jugadora del Barça Ana-Maria Crnogor'evi?, que va voler que els periodistes li preguntessin en català, rep missatges d'odi als mitjans i xarxes.[264]
Una teleoperadora de la central valenciana de Vodafone insulta la llengua catalana.[265]
Discriminació d'una usuària valencianoparlant a la Renfe.[266]
El Ministeri de cultura, presidit per Miquel Iceta, elimina la partida per promoció de llengües minoritàries dels PGE.[267]

Novembre 2022

Dues metgesses neguen l'atenció mèdica al 'tiktok' Apitxat per adreçar-se'ls en valencià.[268]
La Generalitat Valenciana, presidida per Ximo Puig, discrimina els mitjans en valencià en els contractes de

---

publicitat.[269]

Ni el director ni el president d'À Punt hauran d'acreditar cap coneixement de valencià.[270]

La Diputació d'Alacant exclou el valencià de la retolació de les rutes turístiques.[271]

Desembre 2022

La Generalitat Valenciana projecta eliminar el valencià com a requisit a Sanitat.[272]

Segons dades de l'Informe 2022,[273] durant el 2021 l'Estat espanyol i les institucions europees han aprovat 192 normes espanyoles i europees que privilegien el castellà.[274] i les discriminacions greus per part d'organismes de l'Estat han passat de 22 casos el 2016 a 99, el 2021.[275]

Es coneixen cent divuit casos contrastats entre més de quatre-cents cinquanta discriminacions lingüístiques per part de l'administració (sanitat, policia, correus, etc.) el 2021. El 75 % de les queixes per discriminacions lingüístiques al sector públic són per fets il·legals.[276]

El Ministeri espanyol de Política Territorial diferencia entre 'català', 'català aragonès', 'valencià' i 'valencià - Carxe'[277]

2023:

Febrer de 2023.

L'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana (AELC) denuncia la creixent invisibilització dels escriptors i la literatura en llengua catalana als actes i programes promoguts per les institucions del País Valencià.[278]

Plataforma per la Llengua denuncia que l'any 2022 les queixes per discriminacions lingüístiques en la sanitat pública valenciana pràcticament s'han triplicat respecte el 2021.[279]

A diferència del maltès o el gaèlic, el català no és ni tan sols un mèrit en la sol·licitud de beques del Ministeri d'Agricultura, pesca i alimentació, presidit per Luís Planas.[280]

Plataforma per la llengua informa que el darrer trimestre del 2022, el Govern espanyol va aprovar 55 noves normes que discriminen el català.[281]

Març de 2023.

42 sanitaris de CatSalut denuncien al TSJC el requisit del català a les oposicions per considerar-ho excloent.[282]

Tapen amb pintura negra els noms catalans dels rètols d'un tram de l'A-1409, entre el Matarranya i el Baix Aragó.[283]

Plataforma per la llengua denuncia que els festivals més subvencionats a les Illes Balears no programen grups en català, en contra dels compromisos electorals del PSIB.[284]

L'Ajuntament de Barcelona, presidit per Jaume Collboni, castellanitza senyals d'aparcament.[285]

La ex-directora general de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisual (CCMA), Rosa Cullell, compara Plataforma per la Llengua amb la Gestapo.[286]

El Govern de les Illes Balears, presidit per Francina Armengol, exclou el català de la retolació a la sanitat.[287]

Abril de 2023.

Una professora terrassenca és denunciada per la policia espanyola per haver parlat en català a la comissaria quan es volia renovar el DNI.[288]

Un jutge de Sabadell es nega a facilitar documentació en català a un testimoni.[289]

Quatre ajuntaments de la Catalunya Nord a judici per permetre el català als plens.[290]

Izquierda por la lengua reclama l'oficialitat del castellà a Andorra.[291][292]

França prohibeix el català als plens dels ajuntaments de la Catalunya del Nord.[293][294]

El Govern de les Illes Balears, presidit per Francina Armengol, i el Govern espanyol, presidit per Pedro Sánchez, acorden eliminar el requisit de català en la contractació pública de metges i infermers.[295][296]

TVE empra el castellà en part de l'informatiu territorial valencià.[297]

L'Estat obliga els consells insulars a usar el castellà per a optar a una subvenció del Ministeri de Política Territorial, presidit per Isabel Rodríguez García.[298]

Abril de 2023. L'Ajuntament de Barcelona, presidit per Ada Colau, col·loca rètols informatius bilingües, castellà-tagal, obviant el català.[299]

Tot i haver traduït simultània del català a altres llengües, per petició dels organitzadors als ponents catalans, unes jornades sobre intel·ligència artificial i música al CCCB de Barcelona es fan en castellà.[300]
L'artista cubà Juan Abreu, resident a Barcelona des del 1997, tracta la llengua catalana d'argot i galimaties, nega l'existència dels catalans com a poble.[301]
Plataforma per la llengua denuncia que el primer trimestre del 2023 el Govern espanyol, presidit per Pedro Sánchez, ha aprovat 62 noves normes que discriminin el català.[302]
El Ministeri d'Universitats espanyol, presidit per Joan Subirats, prepara un projecte de Reial decret per regular l'organització dels departaments universitaris, que eliminaria els estudis de Filologia catalana.[303][304]

Maig de 2023.

Segons un col·laborador de l'Heraldo de Aragón, Bruce Springsteen saludant en català a Barcelona és catalanisme excloent i ofensiu.[305]
L'Ajuntament de Tortosa només organitza grups de conversa en castellà destinats a nousvinguts.[306]
Tot i establir-s'hi per esquivar el règim fiscal de la hisenda espanyola, cap dels vint Youtubers més seguits residents a Andorra usen el català.[307]
TV3 participa en la producció de pel·lícules catalanes, amb actors catalans, rodades en castellà, que posteriorment s'han de doblar al català.[308]
L'Ajuntament de Benicarló obstaculitza i fa variar de localitat un festival de música en valencià.[309][310]
El president de la Confederació de Sindicats Mèdics, Tomás Toranzo, el català és un llast, havent-hi el castellà.[311]
El Tribunal Administratiu de Montpellier ha anul·lat el canvi dels reglaments que permetia parlar català als plens d'Elna, Els Banys, Portvendres, Tarerac i Sant Andreu de Sureda.[312]
Es torna a vandalitzar rètols en català de l'A-1409, entre el Matarranya i el Baix Aragó.[313]
Expulsen uns clients d'una fleca de Gavà al crit de "racistas" pel fet de parlar en català.[314]
El Diari de Tarragona margina un ninotaire després de publicar una vinyeta defensant la immersió lingüística.[315]
Maig de 2023. Desatenen un pacient dependent per parlar en català a l'hospital Sant Joan de Déu de Palma.[316]

Juny de 2023.

Els partits de les Illes Balears no recuperen els drets lingüístics del consumidor derogats pel Govern de José Ramón Bauzá.[317]
Joan Pons Torrens, Conseller de Cultura del Consell de Menorca nega la unitat del català.[318]

Juliol del 2023:

El PP i Vox veten Camacuc, Cavall Fort, Enderrock, el Temps i més revistes en català a la biblioteca de Borriana (Plana Baixa)[319]
Es coneixen cent tretze casos contrastats entre quasi sis-centes discriminacions lingüístiques per part de l'administració (sanitat, policia, correus, etc.) el 2022.[320]
El Govern de les Illes Balears, presidit per Margalida Prohens, elimina la Direcció General de Política Lingüística, i els seus objectius tampoc s'integren en cap altra àrea, tot i ser el foment de la llengua catalana un mandat estatutari (article 4.3).[321]
Caixabank fa secessionisme lingüístic discriminant català de valencià, i tradueix al castellà els conceptes escrits en català en els pagaments mitjançant Bizum.[322]
Les Corts Valencianes, presidides per Maria de los Llanos Massó, deixen d'emprar el valencià a les comunicacions a les xarxes socials.[323]

Agost de 2023

Tot i l'èxit de taquilla de la pel·lícula Barbie, es retallen les sessions en català a una sola a tot Barcelona.[324]
El nou Director general de Cultura de la Generalitat Valenciana, Sergio Arlandis, envia una carta de presentació al món cultural valencià redactada només en castellà.[325]
L'Ajuntament de Palma, presidit per Jaume Martínez, desvirtua els Premis Ciutat de Palma, un dels premis més importants de la literatura catalana, introduint categories en castellà.[326]

Setembre de 2023

L'associació Profesores Libres de Ingeniería Social (PLIS) acusa de "nazi" el director de l'escola mallorquina que ha patit una agressió per ensenyar en català, a més d'afirmar que els alumnes "saldrán todos tarados de este colegio, tarados y maricones" per estudiar en català.[327]

L'Ajuntament de Palma multa a un ciutadà no condonant una multa mitjançant un curs, per haver escollit la possibilitat de fer-lo en català.[328]

El ple del Consell de Mallorca aprovat eliminar definitivament el domini .cat de totes les webs institucionals d'aquest ens i substituir-les pel .es.[329]

El Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC) subvenciona el curs 'Neurociència i creativitat', impartit pel centre de formació de Foment de Treball, que incorpora com a primera "regla de bon funcionament", "expressar-se en castellà per respecte als companys".[330]

La Diputació d'Alacant només empra el castellà i anglès en el cobrament de l'IBI.[331]

Octubre de 2023

SOS Racisme considera que el català és la llengua dels esclavistes.[332]

El Consell de Menorca suprimeix la Fira del Llibre en català de Menorca.[333]

2024:

Abril del 2024: La Casa reial dona suport a l'Acadèmi de sa Llengo Baléà, una entitat secessionista mallorquina, atorgant-li el títol de "Reial".[334]

Maig del 2024: El Consell regulador del cava, format per un 95% de cellers catalans, passa a excloure el català en les seves comunicacions.[335]

Juny de 2024: L'Ajuntament de Barcelona, presidit per Jaume Collboni, denega inicialment a l'Associació de publicacions periòdiques en català (APPEC) la instal·lació d'una parada al carrer Comerç del Born per "tractar-se d'una activitat sense cap vinculació territorial, que no ve avalada per cap àrea de l'Ajuntament de Barcelona" i per no considerar-la "una activitat d'interès general".[336]

Juliol: L'ajuntament de Palma passa a publicar en català els nous títols de la col·lecció en català "Biografies de mallorquins".[337]

Agost: El Secretari de política lingüística, Francesc Xavier Vila, reconeix que l'acord del 2011 entre la Generalitat de Catalunya i les Productores cinematogràfiques nord-americanes i distribuïdores locals, per a que es projectin un 25% de títols doblats en català no s'ha complert mai, i es projecta només un 3,3% en aquesta llengua.[338]

Setembre de 2024. En el festival BAM i el Sons de Ciutat, dins les Festes de la Mercè de Barcelona, l'Ajuntament de Barcelona, presidit per Jaume Collboni, només programa un 18% i 19% respectivament d'artistes que canten en català.[339]

Octubre de 2024. L'Estat segueix legislant de forma discriminatòria vers el català, amb 70 noves normes que el releguen.[340]

Novembre de 2024.

El festival Primavera Sound, que rep subvencions de l'Ajuntament de Barcelona, la Generalitat de Catalunya, i del Govern de l'Estat espanyol, només programa una artista en català entre les 147 propostes per al festival del 2025.[341]

La Generalitat Valenciana, governada per Carlos Mazón, subvenciona entitats que promouen el secessionisme lingüístic,[342] alhora que cancel·la les ajudes ordinàries al sector del llibre valencià.[343]

L'Ajuntament de València, governat per Maria José Català, subvenciona entitats que promouen el secessionisme lingüístic.[344]

Un mitjà de comunicació espanyolista promou un boicot a Andorra per la llei que protegeix la seva llengua pròpia, el català.[345]

La Generalitat de Catalunya, governada per Salvador Illa, habilita la meitat de places del curs C2 de català per a docents que l'any 2023, deixant fora de la convocatòria uns 4500 mestres, segons el sindicat USTEC.[346]

Desembre de 2024

Un apoderat del Banc Sabadell es nega a cancel·lar un préstec en una notaria perquè el document estava en

---

valencià.[347]

Els jutjats catalans desestimen el 80% de les peticions per rebre documentació en català.[348]

L'Ajuntament de Palma aprova una moció en contra del requisit del català a la funció pública.[349]

Més de seixanta comerços al voltant de la Sagrada Família vulneren la Llei de Normalització Lingüística i de Consum, excloent el català dels rètols.[350]

L'Ajuntament de Sagunt, presidit per Darío Moreno Lerga, regala agendas municipals en castellà i portuguès, però no en valencià.[351]

La política de trilingüització als senyals de TMB, presidida per Laia Bonet Rull, converteix el català en tercera llengua.[352]

Com en anteriors legislatures, el Departament d'Educació i Formació Professional de la Generalitat de Catalunya, presidit per Esther Niubó Cidoncha, no obre expedients als professors que haurien de fer la classe en català i la fan en castellà.[353]

Segons un informe de Plataforma per la Llengua, la Generalitat de Catalunya és qui més queixes rep de vulneració de drets lingüístics dels catalanoparlants a Catalunya.[354]

La Casa de la Generalitat a Perpinyà felicita Nadal només en francès.[355]

La Diputació d'Alacant, presidida per l'alcalde de Benidorm, Toni Pérez, exclou el foment del valencià dels Pressupostos.[356]

Un regidor de Santa Coloma de Gramenet es nega a complir amb la llei de Política Lingüística.[357]

El Govern espanyol defensa que el català no s'exigeixi als mestres a Andorra que ensenyen seguint el sistema espanyol d'estudi, amb el castellà com a única llengua vehicular.[358][359]

2025

Gener de 2025

AENA omet el català en la retolació dels aeroports de les Illes Balears.[360]

La UEFA prohibeix als periodistes preguntar en català a la roda de premsa del partit entre el Girona i l'Inter de Milà.[361]

Durant el judici, l'Ajuntament de Mataró, presidit per David Bote, amaga les gravacions de seguretat en el cas de la dona multada amb 500 euros per denunciar una discriminació lingüística.[362]

La plataforma de viatges Tripadvisor veta el català en les opinions d'establiments.[363]

El Col·legi de metges de Barcelona desempara una pacient discriminada a l'Hospital Universitari Dexeus per voler ser atesa en català.[364]

L'Ajuntament de València i la Diputació de València subvencionen la publicació d'Els Quatre Evangelis per Lo Rat Penat i la Real Acadèmia de Cultura Valenciana, entitats promotores del secessionisme lingüístic.[365]

Febrer de 2025

La Universitat Politècnica de València promou el secessionisme lingüístic en signar un conveni amb la RACV.[366]

L'Ajuntament de Rubí, presidit per Ana Maria Martínez defensa el secessionisme lingüístic.[367] Posteriorment, el PSC omet cap rectificació.[368]

Maig de 2025

El Partit Popular, presidit per Alberto Núñez Feijó, i el Partit Popular de Catalunya, presidit per Alejandro Fernández Álvarez, truquen a governs europeus governats pel Partit Popular Europeu, presidit per Manfred Weber, per demanar-los que votin en contra de que el català esdevingui llengua oficial europea a la cimera del 27 de maig de 2025.[369][370]

Juny 2025

Amb els vots del PP i VOX, el ple de l'Ajuntament d'Alacant ha aprovat una declaració institucional per la qual es demanarà a les Corts Valencianes la modificació de la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià (LUEV) perquè la ciutat siga considerada zona castellanoparlant.[371]

Es publica al BOE el Reial decret 465/2025, que modifica el Reglament General de Circulació per imposar l'ús bilingüe als senyals de vies públiques, com ara rètols d'autopistes, etc., però amb primacia del castellà, i progressivament es va castellanitzants els senyals, contravenint l'Estatut i la Llei de Política Lingüística, que marcaven que els únics topònims oficials a Catalunya són en català.[372]

Novembre de 2025

L'Ajuntament de Barcelona converteix la tradicional "Cursa de les dones" en la "Carrera de la mujer".[373]

Desembre 2025

El diari El Periodico de Catalunya planteja una enquesta a Facebook preguntant si l'idioma català constitueix un problema per a la ciutat de Barcelona.[374]

Al Consell de Mallorca, Vox i PP eliminen les subvencions nominatives a l'OCB i Joves per la Llengua per primera vegada en la història democràtica.[375]

El nou reglament d'usos lingüístics del Consell de Menorca imposa el castellà en les dinàmiques de la institució, i prioritza el gonellisme.[376]

L'Ajuntament de Sabadell, presidit per Marta Farrés Falgueras del PSC, obvia més de 300 denúncies per incompliments lingüístics.[377]

La Generalitat Valenciana envia les alarmes Es-Alert només en castellà i anglès, obviant el valencià.[378]

El President de la Generalitat de Catalunya, Salvador Illa, del PSC, felicita el Nadal als diputats del Parlament en castellà.[379]

2026

Gener de 2026

Es confirma que la Generalitat Valenciana, presidida per Carlos Mazón fins al Novembre, i per Juanfran Pérez Llorca des de llavors, no ha convocat les subvencions culturals del 2025, però ha regat amb diners entitats secessionistes i associacions taurines.[380]

En l'inici de la commemoració de l'Any Gaudí, el Govern espanyol, presidit per Pedro Sánchez ha emès monedes commemoratives, castellanitzant-lo,[381][382] i l'Ajuntament de Reus, governat per una coalició del PSC, ERC, i Ara Reus, amb Sandra Guaita Esteruelas d'alcaldesa, juntament amb la Diputació de Tarragona, presidida per Noemí Llauradó i Sans, d'ERC, i el Consejo Superior de deportes, han organitzat un espectacle on es castellanitza la figura de Gaudí,[383] tot i ser catalanament militant fins al punt d'haver patit repressió per aquest fet.[384]

La Generalitat de Catalunya, presidida per Salvador Illa, subvenciona un documental de José Luis Guerin -signant del "1?O Estafa antidemocràtica"-,[385] sobre el barri barcelonès de la Vallbona, on el nom és substituït per un nom castellà inventat: Buen Valle.[386]

Febrer de 2026

L'Hospital de Dia Còrsega, de la Fundació CPB de Serveis de Salut Mental nega l'atenció psiquiàtrica a una pacient amb tendències suïcides pel fet de voler ser atesa en català. A més, el director mèdic de la fundació pressiona la pacient.[387][388]

La Generalitat Valenciana, presidida per Juan Francisco Pérez Llorca, inicia canvis el futur currículum de batxillerat de l'assignatura de català, limitant l'estudi literari exclusivament a autors valencians, i excloent-ne els catalans i balears.[389]

Març de 2026

L'Institut Català Internacional per la Pau (ICIP), presidit per Xavier Masllorens Escubós, i la Direcció General de Difusió,

---

presidida per Elisabet Valls, organitzen una exposició al Palau Robert on s'equipara l'aprenentatge del català amb frases xenòfobes i intolerants.[390][391]

El Parlament de Catalunya rebutja, amb els vots del PSC, PP i VOX, una partida de 5 milions d'euros per promocionar el català a l'esport.[392]

El batlle de Barcelona, Jaume Collboni, fa el discurs en castellà en la inauguració de l'Oficina de Barcelona a Brussel·les.[393]

Amb l'excusa de la manca de docents, el Govern balear, presidit per Marga Prohens, introdueix uns 650 interins sense cap coneixement de català.[394]

La Universitat de Girona, presidida pel rector Josep Calbó Angrill, modifica el pla d'estudis del Grau d'Història, de manera que l'assignatura abans obligatòria d'Història de Catalunya passa a ser optativa, mantenint com a obligatori el mòdul "Espanya i Amèrica" sobre la monarquia hispànica i la conquesta d'Amèrica.[395] I en el mateix sentit, a la UOC, presidida per la rectora Àngels Fitó, el Grau d'Història només té una assignatura, optativa, sobre Catalunya.[396]

Maig de 2026

La Comissió Europea informa a Espanya que les normatives autonòmiques (com ara etiquetar en català, en comptes d'algun de les 24 llengües oficials de la CE) dificulten el mercat lliure.[397]

Referències

Ferrando i Francés, Antoni; Nicolás Amorós, Miquel. Història de la llengua catalana. Editorial UOC, 2011, p. 10-11. ISBN 8497883802.

Sobrequés Callicó, Jaume. Repressió borbònica i resistència identitària a la Catalunya del segle XVIII. Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya, 29-01-2021, p. 410. ISBN 978-84-18601-20-0.

Ferrer Gironès, Francesc. La persecució política de la llengua catalana. Edicions 62, p. 320. ISBN 978-8429723632.

Mayans Balcells, Pere. CRÒNIQUES NEGRES DEL CATALÀ A L'ESCOLA. Edicions del 1979, p. 230. ISBN 978-84-947201-4-7.

Benet, Josep. L'intent franquista de genocidi cultural contra Catalunya. Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1995. ISBN 84-7826-620-8.

Lluís, García Sevilla. Recopilació d'accions genocides contra la nació catalana. Base, p. 300. ISBN 9788418434983.

Llaudó Avila, Eduard. Racisme i supremacisme polítics a l'Espanya contemporània. 7a. Manresa: Parcir, 2021. ISBN 9788418849107.

Bea Seguí, Ignaci. En cristiano! Policia i Guàrdia Civil contra la llengua catalana. Cossetània, p. 216. ISBN 9788490341339.

Així, entre d'altres, l'escriptor de Xàtiva Toni Cucarella va publicar el seu Manifest contra el cinisme dels botxins Arxivat 2011-07-06 a Wayback Machine.

«Manifest de la Federació Galeusca arran de la publicació "Manifiesto por una lengua común"». Arxivat de l'original el 2008-07-19. [Consulta: 2 agost 2008].

«Estudi de la Secretaria de Política Lingüística». Arxivat de l'original el 2021-09-21. [Consulta: 21 setembre 2021].

«España y el Convenio Marco para la Protección de las Minorías Nacionales: Una reflexión crítica» (en castellà).

Biblioteca de cultura jurídica. Arxivat de l'original el 2022-06-01. [Consulta: 13 abril 2022].

Antoni Simon, Els orígens històrics de l'anticatalanisme Arxivat 2022-06-05 a Wayback Machine., pàgina 43, L'Espill, nº 24, Universitat de València

Aide-Mémoire: tout le programme du collège/Histoire et Géographie; editorial Larousse, capítol "Renaissance" i "Humanisme")

Pàg. 1, Arxivat 2011-07-06 a Wayback Machine. Francesc Ferrer i Gironés, La repressió de la llengua catalana, article publicat originàriament a Serra d'Or, novembre de 2002, pp.18-21

Citat per Miquel Pueyo i París «Minorització lingüística, implantació escolar i expansió de la llengua nacional. Una altra manera d'explicar la recessió lingüística del català a Espanya, França i Itàli». Arxivat de l'original el 2010-03-23.

[Consulta: 15 juny 2009].

Carbonell i Curell, Anna; Abad i Carilla, Montserrat. Història, política, societat i cultura dels països catalans: Desfeta

---

política i embranzida econòmica, segle xviii. Enciclopèdia Catalana, 1995, p. 324.

[Enllaç no actiu]Notícia del diari Levante-EMV

de la Cierva, Ricardo. Historia general de España: Llegada y apogeo de los Borbones (en castellà). Planeta, 1981, p. 78. ISBN 8485753003.

[enllaç sense format] <https://www.elpuntavui.cat/noticia/article/12-apunts/31-efemerides/49501.html> Arxivat 2014-01-07 a Wayback Machine.

«2 (Pàg.5 i ss. art. VI i ss.)». Arxivat de l'original el 2008-03-04. [Consulta: 11 agost 2007].

«MCU.es». Arxivat de l'original el 2008-03-04. [Consulta: 12 agost 2007].

Ferrer Gironès, Francesc. La persecució política de la llengua catalana. Edicions 62, 1993

Amengual i Batle, Josep «Els catecismes populars de Mallorca. D'instrument pastoral a mitjà de control cultural de l'Estat». uib, 120. Arxivat de l'original el 2023-06-12 [Consulta: 12 juny 2023].

Miralles i Monserrat, Joan; Massot i Muntaner, Josep. Entorn de la història de la llengua. L'Abadia de Montserrat, 2001, p-45-46. ISBN 8484153096.

Amorós, Andrés; Díez Borque, José María; Alvar, Carlos. Historia de los espectáculos en España (en castellà). Castalia, 1999, p. 167. Arxivat 2024-06-03 a Wayback Machine.

Michel Pastoureau. «Des armoiries aux drapeaux». A: Une histoire symbolique du Moyen Âge. Éditions du Seuil, 2014 (Points). ISBN 978-2-7578-4106-8.

[Connor, Walker «A Nation is a Nation, is a State, is an Ethnic Group, is a...». Ethnic and Racial Studies, 1, 4, 1978, p. 377-400. DOI: 10.1080/01419870.1978.9993240. ISSN: 0141-9870.

Merle, René. Visions de "l'idiome natal" à travers l'enquête impériale sur les patois 1807-1812 (en francès). Perpinyà: Editorial Trabucaire, 05-01-2010, p. 223. ISBN 978-2849741078.

Carreras, Josep A. «1902-1909 L'origen del lerrouxisme i el seu enfrontament amb el catalanisme i l'anarquisme català». Llibertat.cat, 15-08-2016. [Consulta: 28 novembre 2020].

Asensio, Josep. El fantasma de Lerroux. Edicions de 1984, 2022. ISBN 978-84-18858-24-6.

Vilanova, Francesc. «1967. Història d'un llibre. Catalanisme i revolució burgesa de Jordi Solé Tura». UAB, 2018.

Miralles i Monserrat, Joan; Massot i Muntaner, Josep. Entorn de la història de la llengua. L'Abadia de Montserrat, 2001, p.49. ISBN 8484153096. Arxivat 2024-06-03 a Wayback Machine.

Benet, Josep. L'Intent Franquista de Genocidi Cultural Contra Catalunya. Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1995, p. 23. ISBN 8478266208.

Ferrer i Gironés, Francesc «La repressió de la llengua catalana». Serra d'Or, 11-2002, p.18-21. Arxivat de l'original el 2011-07-06 [Consulta: 28 juny 2009].

Rovira i Virgili, Antoni. Resum d'història del catalanisme. Barcelona: Ed. Barcino, 1936, p. 166.

Ferrer i Gironés, 1985, p. 64.

Ribera Ruiz, Maria Candela «La llengua i el sentiment de pertinença dels habitants de Catalunya a principis del segle XXI». Treballs de Sociolingüística Catalana, 27, 2017, p. 235–254. Arxivat de l'original el 2024-06-03. DOI:

10.2436/20.2504.01.134. ISSN: 2013-9136 [Consulta: 23 gener 2023].

Orell i Villalonga, Bartomeu. Llegir i escriure al món rural mallorquí, 1860-1930. Universitat Illes Balears, 2008, p. 133. ISBN 8483840022. Arxivat 2024-06-03 a Wayback Machine.

Ferrer i Gironés, 1985, p. 68.

Cortada i Sala, Joan «Comunicados» (PDF Hemeroteca Biblioteca Nacional d'Espanya). El Guardia Nacional [Barcelona], núm. 1018, 26-10-1838, p. 4.

Ferrando i Francés, Antoni; Nicolás Amorós, Miquel. Història de la llengua catalana. Editorial UOC, 2011, p. 343. ISBN 8497883802. Arxivat 2024-06-03 a Wayback Machine.

Sòria, Josep Maria «El catalán, ni en los cementerios» (en castellà). La Vanguardia [Barcelona], 13 maig 2001

[Consulta: 23 gener 2023]. Arxivat 3 de juny 2024 a Wayback Machine.

Perspectiva històrica de la formació de los maestros en España (1370-1990) Arxivat 2009-12-15 a Wayback Machine.

JUAN ANTONIO LORENZO VICENTE Departamento de Teoría e Historia de la Educación. Facultad de Educación (Universidad Complutense) (castellà)

Colección legislativa de España (en castellà). Ministerio de Justicia, 1848, p. 487. Arxivat 2024-06-03 a Wayback Machine.

Ley Moyano de Instrucción Pública de 1857 - Wikisource (castellà)

España y los nacionalismos Arxivat 2012-06-06 a Wayback Machine. Luis Enrique Otero Carvajal, Profesor Titular de Historia Contemporánea. Universidad Complutense. Madrid.

«El día que... Madrid va ordenar castellanitzar els carrers de Barcelona» (en català). El Nacional, 10 abril 2023. Arxivat de l'original el 10 d'abril 2023. [Consulta: 10 abril 2023].

Figueres, Josep M. Història contemporània de Catalunya. Editorial UOC, 2003, p. 240. ISBN 8483187736. Arxivat 2024-06-03 a Wayback Machine.

Colección legislativa de España (en castellà). Impr. del Ministerio de gracia y justicia, 1868, p. 255. Arxivat 2024-06-03 a Wayback Machine.

Ferrer i Gironés, 1985, p. 72.

Reglamento para el régimen y servicio interior del Cuerpo de Telégrafos (1876), Madrid, Establecimientos Tipográficos. Art. 498.

Figueres, Josep M. Història contemporània de Catalunya. Editorial UOC, 2003, p. 242. ISBN 8483187736. Arxivat 2024-06-03 a Wayback Machine.

GM (1882), núm. 260 (17 setembre), p. 803-806; els articles esmentats, a GM (1882), núm. 276 (3 octubre), p. 18-19

Grau, Josep. La Lliga Regionalista i la llengua catalana, 1901-1924. L'Abadia de Montserrat, 2006, p. 55. ISBN 8484157687. Arxivat 2024-06-03 a Wayback Machine.

«Cronologia de la repressió del català». Gran Enciclopèdia Catalana. Barcelona: Grup Enciclopèdia.

Figueres, Josep M. Història contemporània de Catalunya. Editorial UOC, 2003, p. 243-245. ISBN 8483187736. Article Arxivat 2011-07-06 a Wayback Machine. de Pau Vinyes sobre els Jocs Florals

GM (1904), núm. 173 (21 juny), p. 1113-1114

«L'estelada de Verdum, documental de Felip Solé». Arxivat de l'original el 2014-09-10. [Consulta: 9 setembre 2014].

«Llistat de les normes de repressió i violència espanyola contra la llengua catalana». Arxivat de l'original el 2008-05-13. [Consulta: 26 juny 2009]. publicat al butlletí electrònic nº 73 de la Comissió de Llengua Catalana del Consell dels Il·lustres Col·legis d'Advocats de Catalunya

López Martín (1994), p. 56, nota 69.

Ferrer i Gironés (1987), p. 7.

López Martín (1994), p. 56.

«La Vanguardia. 25-01-1924, pàg.6». Arxivat de l'original el 2024-06-03. [Consulta: 1r abril 2017].

López Martín (1994), p. 57.

Article Arxivat 2011-07-06 a Wayback Machine. de Pau Vinyes sobre els Jocs Florals

Melià, Josep. Informe sobre la llengua catalana (en castellà). E. M. E. S. A., 1970, p. 316.

Ruiz Rodrigo, 1993, p. 54.

Elvira, Javier. Lenguas, reinos y dialectos en la Edad Media ibérica. La construcción de la identidad. Homenaje a Juan Ramón Lodares (en castellà). ISBN 84-8489-305-7. «González Ollé, Fernando (2008). «Identidad idiomática y política lingüística. "Allá van lenguas do quieren reyes"»»

De Melchor, Vicent; Branchadell, Albert. El catalán. Una lengua de Europa para compartir. UAB, 2002. ISBN 84-490-2299-1.

Melchor y Branchadell (2002), p. 154.

Preston, Paul. The Spanish Holocaust. W. W. Norton & Company, 2012. ISBN 978-0-393-06476-6. [enllaç sense format] http://www.generalisimofranco.com/noticias3/b180206_a.htm Arxivat 2014-02-16 a Wayback Machine.

Aracil, Oliver i Segura, 1998, p. 273.

A. Menéndez Reigada. Catecismo patriótico español, 3.ª edición. Salamanca 1939, págs. 11 y 12.

-Puede decirse que en España se habla sólo la lengua castellana, pues aparte de ésta tan sólo se habla el vascuence que, como lengua única, sólo se emplea en algunos caseríos vascos y quedó reducido a funciones de dialecto por su pobreza lingüística y filológica. -¿Y cuáles son los dialectos principales que se hablan en España? -Los dialectos principales que se hablan en España son cuatro: el catalán, el valenciano, el mallorquín y el gallego

Menéndez-Reigada (2003). «Introducción». En Hilari Ragner, ed. Catecismo patriótico español. Ediciones Península. Citat a Solé i Villarroja (1993), p. 217.

Pujol, Mercè «Política lingüística: llengua, cultura i identitat, l'exemple de Catalunya». Amnis (en línia), 2013. Arxivat de l'original el 2016-10-11. ISSN: 1764-7193 [Consulta: 1r setembre 2016].

«La resistència al lingüicidi: interior i exili». Generalitat de Catalunya.[Enllaç no actiu]

Melchor i Branchadell (2002), pàg. 160 i 204.

Solé 1994, p. 33

Solé 1994, p. 40

Solé 1994, p. 39

I CALABUIG, Vicent Terol. Panoràmica de l'ús social de la llengua catalana. Eines per a l'esquerra nacional, 2012, 67-80.

Solé 1994, p. 47

Lladó Avila, E. Racisme i supremacisme polítics a l'Espanya contemporània. 7a ed.. Manresa: Parcir, 2021, p. 336. ISBN 9788418849107.

VIRGILI, Maria Josepa Gallofré. Carles Soldevila en la cultura dels anys 40. Capçalera, 1993, 41.

Mallart Navarra, Joan. Anàlisi i producció de textos catalans. Edicions Universitat Barcelona, 2006, p. 261. ISBN 8447531031. Arxivat 2024-06-03 a Wayback Machine.

Francesc Ferrer i Gironès, Catalanofòbia. Edicions 62; Barcelona, 2000: p. 300.

«La persecució de la llengua catalana». Memòria.cat - Portal de memòria i història de Manresa.

I CALABUIG, Vicent Terol. Panoràmica de l'ús social de la llengua catalana. Eines per a l'esquerra nacional, 2012, 67-80.

«pàg 263, Joan Mallart Navarra, Josep Besa Camprubí, Josep Besa Camprubí, Multilingüisme & educació, Universitat

de Barcelona». Arxivat de l'original el 2024-06-03. [Consulta: 4 desembre 2011].

«Miscel·lània Joan Bastardas. 3 (1990) - Google Llibres». Joan Bastardas, Estudis de llengua i literatura catalanes XX, Miscel·lània 3, Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1990, pàg. 189.

«Listat de les normes de repressió i violència espanyola contra la llengua catalana» p. 6. Arxivat de l'original el 2008-05-13. [Consulta: 26 juny 2009]. Pàg 6, publicat al butlletí electrònic n° 73 de la Comissió de Llengua Catalana del Consell dels Il·lustres Col·legis d'Advocats de Catalunya

«500 anys d'intents (fracassats) de robar 'Tirant lo Blanc' per fer-ne un "clásico castellano"». Racó català, 27-11-2024. JANÉ, Albert. Nòcia del còmic català. Faristol, 2019, 89: 8-13.

BACARDÍ, Montserrat. La traducció catalana sota el franquisme. Punctum, 2012. ISBN 978-84-940694-0-6

Pàg 263, Multilingüisme i educació de Joan Mallart, Universitat de Barcelona, Col·lecció Textos docents n° 218

«Article d'Ignasi Fleix Minuts per a la nostàlgia: el cas Serrat, 1968, Racó Català, 22 de febrer de 2003.». Arxivat de l'original el 2011-07-06. [Consulta: 7 juliol 2009].

«Novetats legislatives en matèria lingüística aprovades el 2014 que afecten Catalunya». Plataforma per la llengua, 2015. Arxivat de l'original el 2023-03-26. [Consulta: 28 febrer 2022].

«Novetats legislatives en matèria lingüística aprovades el 2015 que afecten els territoris de parla catalana». Plataforma per la llengua, 2015. Arxivat de l'original el 2024-02-03. [Consulta: 28 febrer 2022].

«Report sobre les novetats legislatives en matèria lingüística aprovades el 2016». Plataforma per la llengua, 2016. Arxivat de l'original el 2023-03-29. [Consulta: 28 febrer 2022].

«Report sobre les novetats legislatives en matèria lingüística aprovades el 2017». Plataforma per la llengua. Arxivat de l'original el 2023-03-26. [Consulta: 28 febrer 2022].

«Novetats legislatives en matèria lingüística aprovades el 2018 que afecten els territoris de parla catalana». Plataforma per la llengua. Arxivat de l'original el 2021-10-20. [Consulta: 28 febrer 2022].

«Novetats legislatives en matèria lingüística aprovades el 2019 que afecten els territoris de parla catalana». Plataforma per la llengua. Arxivat de l'original el 2022-03-27. [Consulta: 28 febrer 2022].

«Informe discriminacions lingüístiques 2016». Plataforma per la llengua. Arxivat de l'original el 2023-03-26. [Consulta: 28 febrer 2022].

«Comportament lingüístic davant dels cossos policials espanyols». Plataforma per la llengua, 2019. Arxivat de l'original el 2021-10-20. [Consulta: 28 febrer 2022].

«Enllaç al Manifest Galeusca on en l'article 3 es denuncia l'asimetria entre el castellà i les altres llengües de l'Estat Espanyol, inclosa el català.». Arxivat de l'original el 2008-07-19. [Consulta: 2 agost 2008].

«Costosa supremacia castellana de l'Instituto Cervantes». El Periódico, 20-01-2014. Arxivat de l'original el 2024-01-23. [Consulta: 23 gener 2024].

«Pluja de milions per al castellà». El País, 22-03-2022. Arxivat de l'original el 2024-01-23. [Consulta: 23 gener 2024].

«Europa, la porta de darrere de la imposició del castellà». Plataforma per la llengua, 03 octubre 2018. Arxivat de l'original el 2 de desembre 2022. [Consulta: 23 gener 2024].

«MÉS acusa el govern espanyol de "discriminar el català" en el projecte 'Nova economia de la llengua'». Diari Ara, 16-03-2022. Arxivat de l'original el 2024-01-23. [Consulta: 23 gener 2024].

«Cinquanta anys de la revolta contra els 18 del 'no' al català». El Món, 02-03-2025.

Pdf de la Plataforma per la Llengua que denuncia l'asimetria existent entre les mesures legals per al castellà i les mesures legals per al català i que beneficia a la primera.

Solé i Camardons, Jordi. «El lleuger fracàs del negacionisme | Xarxa CRUSCAT. Coneixements, usos i representacions del català.». IEC. [Consulta: 25 gener 2021].

Carlos Martínez Gorriarán Movimientos cívicos: De la calle al Parlamento p. 168-169

Milian, Àlex «Però... hi va haver mai 2.300 intel·lectuals?». El Temps, 25 gener 2021 [Consulta: 31 gener 2021].

I CALABUIG, Vicent Terol. Panoràmica de l'ús social de la llengua catalana. Eines per a l'esquerra nacional, 2012, 67-80.

«Això és TV3». El Temps, 13-09-1993.

Informe Arxivat 2021-03-09 a Wayback Machine. de la Plataforma per la Llengua on es considera a la Llei de Patents una de les disposicions legals que minoritzen o deixen al català com a llengua residual

Ferrer i Gironès, Francesc. «Normes positives dictades per l'estat espanyol que obliguen la utilització de la llengua castellana». Contrastant. Arxivat de l'original el 2019-05-16. [Consulta: 23 gener 2016].

«Perilla TV3 al País Valencià». El Temps, 24-08-1989.

«Segregació del bisbat de Lleida». Arxivat de l'original el 2009-11-07. [Consulta: 16 gener 2010].

«Crònica d'una censura hertziana». El Temps, 17-02-1997.

Pardines López, Susanna. Torres, Nathalie. La política Lingüística al País Valencià. Fundació Nexe, 2011. ISBN 978-84-938315-4-7.

Calpe i Climent, Àngel. La Guerra Insidiosa. Lo Rat Penat, 1996. ISBN 9788489069050.

Nadal Ferret, Marc. El secessionisme lingüístic a la Franja de Ponent (tesi). UOC, 07-2015.

«L'anticatalanisme a Aragó ve de molt lluny». Temps de Franja, 2019. Arxivat de l'original el 2022-01-31. [Consulta: 28 febrer 2022].

«Jotes anticatalanes a l'Aragó». El PuntAvui, 2018. Arxivat de l'original el 2022-01-31. [Consulta: 28 febrer 2022].

Flor Moreno, Vicent. L'ANTICATALANISME AL PAÍS VALENCIÀ: IDENTITAT I REPRODUCCIÓ SOCIAL DEL DISCURS DEL "BLAVERISME" (tesi). València: Universitat de València, 2009, p. 674.

«Anticatalanisme a València. Una aproximació històrica». L'accent.cat, 2013. Arxivat de l'original el 2022-01-31. [Consulta: 28 febrer 2022].

«Francesc Viadel: «L'anticatalanisme valencià fa de frontera sentimental i geogràfica i de camp d'experimentació de l'anticatalanisme de l'estat»». Revista Saó. Arxivat de l'original el 2024-06-03. [Consulta: 28 febrer 2022].

«PREMSA, PODER I ANTICATALANISME». Universitat de València - Arxius de ciències socials, 2010. Arxivat de l'original el 2022-01-31. [Consulta: 28 febrer 2022].

Company, Campins. L'ANTICATALANISME A MALLORCA: EL GONELLISME (tesi). Universitat de Barcelona, p. 2017. Arxivat 2022-01-31 a Wayback Machine.

«Les arrels de l'anticatalanisme illenc». Ara, 2019. Arxivat de l'original el 2022-01-31. [Consulta: 28 febrer 2022].

«El Govern espanyol ofereix el 'baléa' com a llengua oficial en una campanya». Diari de Balears, 18-05-2022. Arxivat de l'original el 2023-03-26. [Consulta: maig 2020].

«Les webs de l'Estat: sense presència del català, o amb errors ortogràfics». El Nacional, 01-01-2022. Arxivat de l'original el 2023-03-26. [Consulta: maig 2022].

«RECOPIACIÓN Y SISTEMATIZACIÓN DE LAS OBLIGACIONES DE LA ADMINISTRACIÓN GENERAL DEL ESTADO EN MATERIA DE LENGUAS OFICIALES» (en castellà). Ministerio de Política territorial - Oficina para las lenguas oficiales, 26 setembre 2022. Arxivat de l'original el 22 de desembre 2022. [Consulta: 27 desembre 2022].

«Pep Zaforteza es Pep Gonella». Arxivat de l'original el 2017-10-29. [Consulta: 28 febrer 2022].

«Aragón excluye al catalán de sus lenguas oficiales, ahora se llama Lapao». Arxivat de l'original el 2013-05-10. [Consulta: 28 febrer 2022].

Lladó, Xavier. «L'associació Drets presenta querrela perquè el rotatiu va publicar un article que lligava nazisme i sobiranisme català» (en català), 14-11-2014. Arxivat de l'original el 2016-03-04. [Consulta: 22 setembre 2015].

«Entre todos, devolveremos al catalán a su situación anterior a 1978». Directe.cat (actualment La República), 2015. Arxivat de l'original el 2022-02-04. [Consulta: 28 febrer 2022].

Caja, Francisco. LA RAZA CATALANA: EL NUCLEO DOCTRINAL DEL CATALANISMO (en castellà). Encuentro, 2009, p. 367.

«https://www.elespanol.com/espana/politica/20180616/espanol-impuesta-catalanes-proceso-colonizacion-responden-expertos/315469070_0.html» (en castellà). El Español, 17-07-2018. [Consulta: 18 juliol 2022].

«El Mundo assegura que la Plataforma per la Llengua "incita a matar guàrdies civils"». La república, 03-12-2018. Arxivat de l'original el 19 de novembre 2022. [Consulta: 11 novembre 2022].

«[VÍDEO: Anna Grau compara la Plataforma per la Llengua amb una organització terrorista i li exigeix que entregui les armes]». X Catalunya.cat, 02-06-2022. Arxivat de l'original el 2022-06-02. [Consulta: 19 novembre 2022].

«Batet talla la paraula a Botran perquè parlava en català: "La llengua castellana és la de tots"». Vilaweb, 17-05-2022. Arxivat de l'original el 2023-09-06. [Consulta: maig 2022].

«Puigdemont recorda com el PSOE ha torpedinat l'oficialitat del català al senat: "Ja sabem el pa que s'hi dona"». Vilaweb, 03-08-2013. Arxivat de l'original el 2023-08-07. [Consulta: 7 agost 2023].

«Carles Puigdemont desmunta l'estratègia del PSOE per evitar que es parli català al Senat». El Nacional, 03-08-2023. Arxivat de l'original el 2023-08-07. [Consulta: 7 agost 2023].

«El PSOE bloca l'ús del català al Parlament Europeu tot i haver-ho proposat». Vilaweb, 02-11-2022. Arxivat de l'original el 2023-10-26. [Consulta: 7 agost 2023].

«El PSOE evita que el Senat demani l'oficialitat del català a la Unió Europea». Naciódigital, 02-11-2022. Arxivat de l'original el 2023-08-07. [Consulta: 7 agost 2023].

«Joan Carles I d'Espanya: "A nadie se le obligó nunca a hablar en castellano"». El Nacional, 23-04-2017. Boletín oficial de Aragón - 23 de abril del 2007 Arxivat 2011-09-05 a Wayback Machine. PDF (castellà)

«El govern valencià tanca el repetidor que permetia veure TV3 a Alacant». Regió7, 11-12-2007.

«El govern valencià tanca el repetidor de TV3 a Alacant». El Puntavui, 10-12-2007.

«La langue de la République est le français» (en francès). Académie Française, 12-06-2008. [Consulta: 23 febrer 2014].

«El tancament de dos nous repetidors deixa sense TV3 altres dues comarques valencianes.». La Xarxa, 29-11-2008.

«"No podem permetre que el català sigui la llengua vehicular a les escoles dels nostres fills"». El Puntavui, 19-09-2009.

«Notícia de l'Avui.elpunt.cat». Arxivat de l'original el 2015-01-28. [Consulta: 27 octubre 2020].

«Dossier Media.cat - L'apagada de TV3 al País Valencià i l'impacte de les xarxes socials d'Internet». Media.cat, 17-02-2011.

«Història de TV3 al País Valencià». ACPV, 13-05-2009.

«El TSJC suspèn parts del reglament lingüístic de la Diputació de Girona». Arxivat de l'original el 2011-07-06. [Consulta: 15 març 2011].

«El Govern elimina els ajuts a la premsa escrita no diària en català». Diari Balears, 17-08-2011.

«L'executiu de Camps va prohibir paraules en valencià als funcionaris públics». Racó català, 25-07-2016.

«De les tres famílies a l'aragonès oriental: resum de l'ofensiva contra el català». TV3, 26-06-2012. Arxivat de l'original el

2012-06-29. [Consulta: 26 juny 2012].

«Un policia a Miquel Gironès (Obrint Pas): 'Que em parles en espanyol, collons!'». Vilaweb, 27-04-2013.

Plataforma per la llengua "En espanyol o nada" 40 casos greus de discriminació lingüística a les administracions públiques., p. 11-06-2013.

«Fabra tanca Canal 9». VilaWeb, 5 novembre 2013.

«El govern valencià comença a tallar emissions RTVV». Ara. EFE, 29 novembre 2013. Arxivat de l'original el 2 de desembre 2013 [Consulta: 30 novembre 2013].

«La revisora d'un Talgo fa baixar un avi i un net per ser "catalans"». El Puntavui, 10-12-2013.

«Bauzá afirma que "l'educació pública de qualitat i en català no és el nostre model"». Diari de Balears, 26-03-2014.

«GREUGES CONTRA LA LLENGUA CATALANA 2013 - 2016» p. 61. Generalitat de Catalunya, 01-09-2017.

«Renfe i els menús en català i valencià». Racó català, 10-12-2024.

«El govern d'Aragó elimina l'últim rastre legal del català». Racó català, 21-01-2015.

«L'ELEN condemna la discriminació de les llengües cooficials a l'estat espanyol». Racó català, 21-01-2015.

«Alumnes de Mequinensa aprenen "llengua oriental" en lloc de català». Racó català, 15-01-2015.

«El rei Melcior de Tavernes de la Vallidigna es nega a parlar en valencià». Racó català, 08-01-2015.

«Endesa no permet als manacorins comunicar incidències en català». Racó català, 10-03-2015.

«Ciutadans aposta pel secessionisme lingüístic al seu web». Racó català, 07-04-2015.

«El cònsol d'Espanya demana afrancesar el nom de Perpinyà». Racó català, 30-04-2015.

«El Suprem avala el 25% de l'ús del castellà a dues escoles on les famílies n'havien sol·licitat un 50%». Ara, 08-05-2015.

«L'Ajuntament d'Elx exclou el valencià de la retolació turística». Racó català, 22-05-2015.

«Wert compara la situació del castellà a Catalunya amb la del català durant el franquisme». Racó català, 13-05-2015.

«El català motiva el Tribunal Superior de Justícia de l'Aragó a retirar la custòdia d'una menor». Vilaweb, 18-06-2015.

«Novetats legislatives en matèria lingüística aprovades el 2014 que afecten Catalunya». Plataforma per la llengua, 22-06-2015.

«Nou atac al valencià: ara a les Escoles Oficials d'Idiomes». Racó català, 22-06-2015.

«Denuncien que el govern sard es refereixi a l'alguerès com a 'variant de la llengua sarda'». Racó català, 12-08-2015.

«L'estat espanyol impedeix l'ús del català en un debat europeu». Vilaweb, 17-09-2015.

«França arracona encara més les 'llengües regionals'». Racó català, 28-10-2015.

«El castellà serà l'única llengua indispensable per obtenir la nacionalitat espanyola». Racó català, 17-10-2015.

«UPyD vol recuperar els topònims en castellà i suprimir les multes lingüístiques a Catalunya». Racó català, 12-10-2015.

«La Generalitat haurà de pagar l'escolarització privada en castellà a un alumne». Racó català, 20-11-2015.

«Un jove de Compromís, detingut per parlar en valencià». Racó català, 24-12-2015.

«Escola Valenciana alerta de la 'nul·la oferta' de docents de valencià». Racó català, 28-12-2015.

«Situació del joc i la joguina en català en el mercat del domini lingüístic català». Plataforma per la llengua, 05-01-2016.

«L'Assemblea francesa rebutja protegir les llengües minoritzades». Racó català, 15-01-2016.

«Trasmediterranea tradueix al castellà els topònims balears en el seu web». Racó català, 20-01-2016.

«Ofensiva contra el valencià a l'Ajuntament d'Onil». Racó català, 19-01-2016.

«El govern espanyol imposa el castellà a les competicions de tennis». Racó català, 05-02-2016.

[enllaç sense format]

http://www.mon.cat/cat/notices/2016/02/franca_vol_passar_la_tisora_a_l_ensenyament_en_catala_158520.php Arxivat 2016-02-12 a Wayback Machine.

«La Generalitat haurà d'indemnitzar amb 3.000 euros una família per no escolaritzar en castellà». Racó català, 15-02-2016.

«Una entitat secessionista balear utilitzava diners públics per treballar 'en contra de la llengua'». Racó català, 19-02-2016.

«L'ajuntament de Vall-de-roures torna a rebutjar l'ús del català». Racó català, 07-03-2016.

««Si me hablas en catalán se suspende el juicio» Els drets lingüístics en via morta». Plataforma per la llengua, 11-03-2016.

«Un dirigent del PP titlla de 'vergonyós i lamentable' que es parli valencià al Senat». Racó català, 17-03-2016.

«Si demanda en valenciano, tradúzcalo o espere 5 años» (en castellà). Levante, 29-03-2016.

«El Partit Aragonés vol suprimir el català de la Llei de Patrimoni Cultural Aragonés». Racó català, 29-04-2016.

«El Madrid prohibeix al seu porter Kiko Casilla de respondre en català». Vilaweb, 08-05-2016.

«Ciutadans hi torna i demana eliminar el Consorci per a la Normalització Lingüística a Lleida». Racó català, 27-05-2016.

«El 75% dels advocats catalanoparlants han rebut pressions per a fer servir l'espanyol». Vilaweb, 03-05-2016.

«Podem proposa prohibir el valencià a l'Ajuntament d'Orpesa». Racó català, 10-05-2016.

«L'ús del català provoca la dimissió d'un conseller comarcal a la Franja». Racó català, 03-06-2016.

«Els anticatalanistes sortiran al carrer 'contra la imposició del català' a l'Aragó». Racó català, 03-06-2016.

«Només entre abril i maig, el govern espanyol ha aprovat 39 noves imposicions d'ús del castellà». Plataforma per la llengua, 03-06-2016.

«Twitter prohibeix a la discogràfica Picap una campanya en català a la seva plataforma». Racó català, 29-06-2016.

«Expulsat un entrenador de tennis taula perquè animava el seu jugador en català». Vilaweb, 30-06-2016.

«L'entrenador del Tennis Taula Cassà, expulsat per no animar els jugadors en castellà». Racó català, 30-06-2016.

«L'ajuntament de València claudica i retirarà els senyals de trànsit en valencià». Racó català, 30-06-2016.

«L'ajuntament de Lleida farà cas omís de les recomanacions del Síndic sobre l'ús del català». Racó català, 11-07-2016.

«Ciudadans ataca el govern balear per fomentar l'ús del català». Racó català, 11-07-2016.

«El sectarismo del Síndico» (en castellà). La Razón, 13-07-2016.

«Alcaldes y concejales del PP rechazan el boletín de la FVMP por estar en valenciano» (en castellà). Levante, 27-07-2016.

«El govern de les Balears desafia la llei i convoca places sense exigir el català». Racó català, 27-07-2016.

«L'Aragó prohibeix la distribució i l'ús d'una agenda escolar en català a la Franja de Ponent». Racó català, 02-08-2016.

«El govern de Calp fa desaparèixer el valencià de la senyalització viària». Racó català, 04-08-2016.

«El Defensor del Poble Europeu denuncia que Espanya incompleix les obligacions sobre el català». Vilaweb, 11-08-2016.

«Denuncien un grup de menors per anomenar 'País Valencià' el seu territori i 'Diada' el 9-O». Racó català, 11-10-2016.

«El govern de les Balears s'entesta a convocar places sense exigir el català». Racó català, 28-10-2016.

«Els fiscals i jutges que exerceixin a Catalunya, el País Valencià i les Illes Balears no hauran d'acreditar cap coneixement d'aquesta llengua». Racó català, 24-10-2016.

«Forta discriminació del català a les universitats». Racó català, 01-11-2016.

«Les companyies aèries dels aeroports valencians marginen la llengua pròpia». Racó català, 20-12-2016.

«Novetats legislatives del BOE en matèria lingüística durant el govern en funcions de Mariano Rajoy». Plataforma per la llengua, 24-12-2016.

«Jaume Monfort: 'Em vaig sentir traslladat cinquanta anys enrere, a l'època de la dictadura'». Vilaweb, 04-01-2017.

«La Salle-URL avisa els professors que només poden fer classe en espanyol o en anglès». Vilaweb, 10-01-2017.

«Jugadors del Vila-Real denuncien el sabotatge del club per reclamar l'ús del valencià». Racó català, 24-01-2017.

«Un jutjat d'Alacant exigeix a la Generalitat de Catalunya que tradueixi al castellà un document». Vilaweb, 20-03-2017.

«El CGPJ anul·la la sanció a la jutgessa que va faltar al respecte a dues advocades que parlaven català». Vilaweb, 30-03-2017.

«Hisenda liquida el català dels formularis per "raons d'economia i oportunitat"». El Nacional, 22-03-2017.

«Hisenda elimina el català dels manuals i l'atenció telefònica per a fer la declaració de la renda». Vilaweb, 10-05-2017.

«Plataforma per la Llengua denuncia 22 casos de discriminació lingüística durant el 2016». Vilaweb, 26-05-2017.

«La Xarxa Europea per a la Igualtat Lingüística (ELEN) ha reclamat que la Unió Europea (UE) imposi multes contra els estats que permetin casos de discriminació lingüística». Vilaweb, 01-07-2017.

«Expulsades d'un vol de Vueling per haver parlat en català». Vilaweb, 13-11-2017.

«Rajoy vol imposar el castellà uniformement a Catalunya, el País Valencià i les Illes». Vilaweb, 22-02-2018.

«Compromís exigeix al govern espanyol que aturi la 'caça' contra els senyals de trànsit en català». Vilaweb, 18-02-2018.

«La Generalitat denuncia que les llengües pròpies del país pateixen un assetjament 'inexplicable al segle XXI'». Vilaweb, 16-02-2018.

Plataforma per la llengüa «Así yo no puedo darle por acatada la Constitución. Por favor, en castellano.», 2019.

«La Plataforma per la Llengua demana explicacions al PSC pel no del PSOE a demanar l'ús del català al Parlament Europeu». Vilaweb, 18-10-2018.

«L'Aragó tapa la informació viària en català a la frontera administrativa a Arnes i el govern la retira». Vilaweb, 06-03-2019.

«El govern espanyol insta el valencià a comunicar-se en castellà amb Catalunya i les Balears». Arxivat de l'original el 2020-04-07. [Consulta: 7 abril 2020].

Plataforma per la llengua «A l'autoritat se li parla en espanyol. O em parles en espanyol o no passes.», 2020.

«Plataforma per la Llengua denuncia que l'Estat discrimina el català en ajudes a emprenedors». NacióDigital. Arxivat de l'original el 2020-10-17.

Plataforma per la llengua «Habla en castellano, cojones, que estamos en España», 2021.

«Sánchez omet Sant Jordi i celebra 'El Día del Español'». El Nacional, 23-04-2021. Arxivat de l'original el 2022-04-26. [Consulta: 26 abril 2022].

Plataforma per la llengua «¿Prefieres que te hable en catalán o que te dé hora para la vacuna?», 2022.

«El Suprem obliga les escoles a impartir un 25% d'hores en castellà». El Nacional, 23-11-2021.

Nieddu, Nicola. «Alghero, cartelli in catalano nel sito archeologico: è polemica» (en italià). La Nuova Sardegna, 23-12-2021. Arxivat de l'original el 2021-12-23. [Consulta: 24 desembre 2021].

«El congrés espanyol aprova la llei de l'audiovisual sense ERC i gràcies a l'abstenció del PP». Vilaweb, 26-05-2022. Arxivat de l'original el 2023-06-08. [Consulta: 8 juny 2023].

«La quota del 6% de llengües cooficials serà obligatòria només per a les plataformes amb seu a Espanya». Público, 30-11-2021. Arxivat de l'original el 2023-06-08. [Consulta: 8 juny 2023].

«La nova llei de l'audiovisual no obliga a complir la quota del 6% en català plataformes com Netflix i ERC amenaça de tombar els pressupostos al Senat si no es modifica.». TV3, 30-11-2021. Arxivat de l'original el 2023-06-07. [Consulta: 8 juny 2023].

Plataforma per la llengua ¿Quiere hablar en catalán o quiere que su hijo se cure?, 2023.

«"Estamos en España. Me tienes que hablar en español"». Racó català, 29-09-2022.

«Crnogorcevic: "M'agradaria aprendre català... Tan dramàtic és?". Racó català, 03-10-2022.

«Una teleoperadora a un català: "No entiendo el polaco"». Racó català, 05-10-2022.

«Renfe torna a discriminar la llengua al País Valencià». Racó català, 07-10-2022.

«Compromís critica que el govern espanyol elimini la partida per a llengües minoritàries dels PGE». Racó català, 20-10-2022.

«Al País Valencià es continua negant l'atenció mèdica als valencianoparlants». Racó català, 04-11-2022.

«La Generalitat valenciana fomenta el castellà als mitjans». Racó català, 09-11-2022.

«Ni el director ni el president d'À Punt hauran d'acreditar cap coneixement de valencià». Racó català, 10-11-2022.

«La Diputació d'Alacant exclou el valencià dels senyals de les rutes turístiques». Racó català, 18-11-2022.

«La Generalitat no vol que el valencià siga un requisit en Sanitat». Racó català, 16-12-2022.

«Informecat 2022». Plataforma per la llengua, 01-12-2022.

«192 normes espanyoles i europees privilegien el castellà». Racó català, 19-12-2022.

«L'Estat cada cop més discriminador amb els catalanoparlants». Racó català, 12-12-2022.

«El 75 % de les queixes per discriminacions lingüístiques al sector públic són per fets il·legals.». Racó català, 19-12-2022.

«RECOPIACIÓN Y SISTEMATIZACIÓN DE LAS OBLIGACIONES DE LA ADMINISTRACIÓN GENERAL DEL ESTADO EN MATERIA DE LENGUAS OFICIALES» (en castellà). Ministerio de política territorial, 22-12-2022.

«"Preocupació" per la invisibilització de la literatura en català al País Valencià». Racó català, 01-02-2023.

«Es tripliquen les queixes per discriminacions lingüístiques a la sanitat valenciana». Racó català, 15-02-2023.

«El Ministeri d'Agricultura passa del català, però valora el maltès o el gaèlic». Racó català, 16-02-2023.

«Espanya va aprovar 55 noves normes contra el català l'últim trimestre del 2022». Racó català, 17-02-2023.

«42 sanitaris denuncien al TSJC el requisit del català a les oposicions». Racó català, 04-03-2023.

«L'odi elimina els senyals de trànsit en català de la Franja». Racó català, 20-03-2023.

«Els festivals més subvencionats a les Balears no programen grups en català». Racó català, 23-03-2023.

«L'Ajuntament de Barcelona castellanitza senyals d'aparcament». Racó català, 24-03-2023.

«Fomentar l'ús del català és de nazis i supremacistes». Racó català, 29-03-2023.

«El Govern Balear exclou el català de la retolació a la sanitat». Racó català, 31-03-2023.

«Moció de suport a la docent denunciada per parlar en català a la comissaria de Terrassa». Racó català, 03-04-2023.

«(Àudio) Un jutge es nega a facilitar documentació en català a un testimoni». Racó català, 06-04-2023.

«Quatre ajuntaments del nord del país, a judici per permetre el català als plens». Racó català, 12-04-2023.

«Reclamen l'oficialitat del castellà a l'"estat catalanista" d'Andorra». Racó català, 18-04-2023.

«Noves peticions per fer el castellà llengua oficial a Andorra». Ara, 07-09-2023.

«França prohibeix l'ús del català als plens municipals». Racó català, 18-04-2023.

Costa-Pau, Aniol. «França prohibeix el català als plens dels ajuntaments de la Catalunya del Nord», 09-05-2023. Arxivat de l'original el 2023-07-03. [Consulta: 3 juliol 2023].

«Les Balears acorda amb Espanya carregar-se el català com a requisit per a sanitaris». Racó català, 18-04-2023.

«Armengol es carrega el català com a requisit per metges i infermeres». Racó català, 26-01-2023.

«TVE use el castellà en l'informatiu valencià "per complir amb l'Estatut"». Racó català, 18-04-2023.

«L'Estat obliga els consells insulars a usar el castellà per a optar a una subvenció». Racó català, 21-04-2023.

«El bilingüisme de Colau: Cartells en castellà i tagal al Raval». Racó català, 22-04-2023.

«"No cuesta nada hablar en castellano", a un ponent catalanoparlant en el CCCB». Racó català, 26-04-2023.

«"La infecció nacional-racista catalana s'ha estès pels cervells espanyols i arriba a tara mental"». Racó català, 27-04-2023.

«1r trimestre de 2023. Normatives estatals que imposen el castellà». Plataforma per la llengua, 28-04-2023.

«El Govern espanyol es vol carregar els estudis de Filologia Catalana». Racó català, 27-04-2024.

«Ofensiva per evitar la supressió dels estudis de Filologia Catalana». Racó català, 03-05-2023.

«Contraluces de Springsteen en Barcelona» (en castellà). Heraldo de Aragón, 02-05-2023.

«L'Ajuntament de Tortosa 'encomana' el castellà». Racó català, 04-05-2023.

«Ni un sol dels vint Youtubers més seguits residents a Andorra usen el català». Racó català, 04-05-2023.

«TV3 ha de participar en films rodats en castellà, amb actors catalans doblats per altres actors catalans?». Racó català, 04-05-2023.

«Els terminis de l'Ajuntament de Benicarló fan traslladar el concurs de música en valencià». Diari del Maestrat, 05-05-2023.

«L'Ajuntament de Benicarló prohibeix un festival de música en valencià». Racó català, 05-05-2023.

«"Exigir el catalán retrae a los médicos, el castellano lo entiende todo el mundo"». Racó català, 09-05-2023.

«França prohibeix el català als plens perquè qüestiona "la primacia de la llengua francesa"». Racó català, 09-05-2023.

«Més odi contra els senyals de trànsit en català a la Franja». Racó català, 10-05-2023.

«Els expulsen d'una fleca al crit de "racistas" per parlar en català». Racó català, 15-05-2023.

«Una vinyeta a favor de la immersió li hauria costat la feina a un ninotaire». Racó català, 16-05-2023.

«Desatenen i maltracten un pacient dependent per parlar en català a un hospital de Palma». Racó català, 19-05-2023.

«Els partits balears han deixat de banda el català a la darrera legislatura». Racó català, 09-06-2023.

«El nou conseller de Cultura del Consell de Menorca nega la unitat del català». Racó català, 13-06-2023.

«El PP i Vox veten Cavall Fort, Enderrock, el Temps i més revistes en català a la biblioteca de Borriana». Arxivat de l'original el 2023-07-12. [Consulta: 12 juliol 2023].

Plataforma per la llengua Informe de discriminacions lingüístiques 2023: «No tinc cap obligació que els metges que estiguen ací parlen valencià.», 2024.

«El PP balear va contra l'Estatut i es carrega la política lingüística». Racó català, 10-07-2023.

«Caixabank tradueix al castellà els conceptes dels Bizum fets en català». Racó català, 11-07-2023.

«Vox acabe amb el valencià als perfils de les Corts de xarxes socials». Racó català, 12-07-2023.

«Una única sessió de 'Barbie' en català a tot Barcelona». Racó català, 04-08-2023.

«El nou director general de Cultura envia una carta de presentació en castellà». Diari La Veu, 09-08-2023.

«El PP desvirtua els Premis Ciutat de Palma guardonant obres en castellà». Racó català, 10-08-2023.

«A més de fer dels nens, "tarados y maricones", estudiar en català és "propi de nazis"». Racó català, 13-09-2023.

«Palma multa un ciutadà a qui va negar el seu dret a fer un curs en català». Racó català, 13-09-2023.

«PP i Vox suprimeixen el .cat de totes les webs del Consell de Mallorca». Racó català, 14-09-2023.

«Foment imparteix un curs en què parlar en català és de maleducats». Racó català, 15-09-2023.

«La Diputació d'Alacant només cobra l'IBI en castellà i anglès». Racó català, 15-09-2023.

«SOS Racisme considera que el català és la llengua dels esclavistes». Racó català, 05-10-2023.

«El PP suprimeix la Fira del Llibre en català de Menorca». Racó català, 15-10-2023.

«Felip VI atorga el títol "Reial" a un grupuscle negacionista del català a les Balears». El Nacional, 25-04-2024. [Consulta: 26 abril 2024].

«El Consell Regulador del Cava veta el català». Racó català, 21-05-2024.

«Polèmica per la prohibició inicial d'instal·lar un quiosc itinerant al Born». Tot Barcelona, 05-06-2024.

«L'Ajuntament de Palma passa a editar en castellà la col·lecció "Biografies de mallorquins"». Racó català, 03-07-2024.

«L'acord amb 'majors' i cinemes per estrenar 25 títols anuals doblats al català no s'ha complert cap any des del 2012». ACN, 04-08-2024.

«L'Ajuntament de Barcelona també discrimina la música en català a la programació per districtes». Racó català, 27-09-2024.

«70 noves normes jurídiques al BOE que releguen el català i primen el castellà». Racó català, 24-10-2024.

«Primavera Sound: 150 artistes, només una en català i més de 3,5 milions d'euros en subvencions des del 2014». Racó català, 06-11-2024.

«La Generalitat concedeix 100.000 euros a la RACV i Lo Rat Penat». Diari La Veu, 21-11-2024.

«La Generalitat Valenciana deixa sense ajudes ordinàries el sector del llibre en el pitjor any de la seua història». Vilaweb, 26-11-2024.

«L'Ajuntament de València també regala amb 128.000 EUR Lo Rat Penat i la RACV». Diari La Veu del País Valencià, 26-11-2024.

«Mientras Andorra persiga a la lengua castellana, mejor no visitarlo» (en castellà). El catalán, 24-10-2026.

«La USTEC denuncia que més de 4.500 professionals s'han quedat sense plaça per a estudiar el C2 de català». Vilaweb, 28-11-2024.

«Un apoderat del Banc Sabadell es nega a signar una cancel·lació d'un préstec perquè el document estava en valencià». Racó català, 04-12-2024.

«Els jutjats van desestimar el 80% de les peticions per rebre documentació en català». Racó català, 09-12-2024.

«El PP torna a votar per segon cop en contra del requisit del català a la funció pública». Racó català, 12-12-2024.

«Més de seixanta comerços a prop de la Sagrada Família exclouen el català de la retolació». Racó català, 13-12-2024.

«L'Ajuntament socialista de Sagunt se'n riu dels valencianoparlants regalant agendes municipals en castellà i portuguès». Racó català, 16-12-2024.

«La política de trilingüització a les senyalitzacions de TMB que converteix el català en tercera llengua». Racó català, 18-12-2024.

«Educació no obre expedients als professors que haurien de fer la classe en català i la fan en castellà». Racó català, 19-12-2024.

«La Generalitat de Catalunya és qui més vulnera els drets lingüístics dels catalanoparlants» (en català). Racó català, 19-12-2024.

«La Casa de la Generalitat a Perpinyà felicita Nadal només en francès». Racó català, 24-12-2024.

«La Diputació d'Alacant no destinarà ni un sol euro dels Pressupostos al foment del valencià». Racó català, 24-12-2024.

«Un regidor es nega a complir amb la llei de Política Lingüística: "Denunciadme, nazis"». Racó català, 27-12-2024.

«Espanya defensa que el català no s'exigeixi als mestres a Andorra». Diari d'Andorra, 29-12-2024.

«El Govern espanyol defensa que no s'ha d'exigir el català a Andorra als seus professors». Racó català, 30-12-2024.

«AENA no respecta la llengua catalana als aeroports de les Illes Balears». Racó català, 15-01-2025.

«La UEFA va prohibir als periodistes preguntar en català a Michel i David López al Milà-Girona». Racó català, 23-01-2025.

«L'Ajuntament de Mataró va amagar les gravacions de seguretat en el cas de la dona multada per denunciar una discriminació lingüística». Racó català, 24-01-2025.

«Per Tripadvisor el català és una llengua "no vàlida" per a opinar d'un restaurant de Castelló». Racó català, 24-01-2025.

«La discriminació lingüística a una pacient amb amnèsia, camí de la Síndica». El Món, 24-01-2025.

«Ajuntament i Diputació de València subvencionen els Evangelis de Lo Rat Penat». La Veu, 27-01-2025.

«La UPV estreny llaços amb el secessionisme lingüístic i signa un conveni amb la RACV». Vilaweb, 03-02-2025.

«El govern de Rubí nega la unitat de la llengua per no ajudar la Bressola: "És una visió protoimperialista"». Vilaweb, 06-02-2025.

«El PSC no pren mesures contra el regidor de Rubí que va defensar el secessionisme lingüístic». Vilaweb, 07-02-2025.

«El PP presumeix de trucades a capitals europees per torpedinar l'oficialitat del català». El Mon, 26-05-2025.

«El PP català es vanta d'haver trucat a països perquè no donin suport a l'oficialitat del català a la UE». El Nacional, 26-05-2025.

«El PP es doblega a Vox i aprova la declaració institucional per a castellanitzar Alacant malgrat les protestes». Vilaweb, 26-06-2025.

«El ministeri de transports imposa el castellà a les senyals de les carreteres perquè "afavoreix la seguretat vial"». Racó català, 23-02-2026.

«L'Ajuntament de Barcelona converteix la Cursa de les Dones en la "Carrera de las Mujer"». Racó català, 17-11-2025.

«'El Periódico' ja es planteja si el català "és un problema per a Barcelona"». Racó català, 01-12-2025.

«Vox i PP fulminen les subvencions a l'OCB i Joves per la Llengua: "Ens hem convertit en una peça de caça major"». Vilaweb, 01-12-2025.

«"És il·legal i arbitrari": l'obsessió d'un conseller secessionista i una transfuga de Vox fa perillar el català a Menorca». Vilaweb, 11-12-2025.

«L'Ajuntament de Sabadell ignora més de 300 denúncies per incompliments lingüístics». Racó català, 23-12-2025.

«Allau de crítiques a les xarxes per l'enviament de l'Es-Alert en castellà i anglès, i no en català». Vilaweb, 28-12-2025.

«Illa va desitjar bon Nadal en castellà a grups del parlament». Vilaweb, 08-01-2026.

«Sense rastre dels ajuts per a fomentar la llengua que el Consell atorgava a associacions i entitats». Vilaweb, 07-01-2026.

«El Govern espanyol emetrà monedes amb la cara de Gaudí i la inscripció "ESPAÑA"». Racó català, 01-01-2026.

«L'operació d'esborrar la catalanitat de Gaudí va començar al Japó en presència d'Illa». Racó català, 07-01-2026.

«L'Ajuntament de Reus mira d'excusar-se en els participants de fora de Catalunya per justificar el castellà en un acte sobre Gaudí». Vilaweb, 07-01-2026.

Tarragona 1999, p. 240.

«MANIFIESTOS 1-O Estafa Antidemocràtica» (en castellà). Recortes cero.

«La Generalitat subvenciona un documental que elimina la identitat catalana d'un barri de Barcelona». Racó català, 17-02-2026.

«Un centre mèdic de Barcelona nega el tractament psiquiàtric a una pacient que volia fer les sessions en català després d'una crisi suïcida». RAC1, 02-02-2026.

«[ÀUDIO La Fundació CPB de Serveis de Salut Mental discrimina reiteradament una pacient per voler fer el tractament en català després d'haver patit una crisi suïcida]». Plataforma per la Llengua, 02-02-2026.

«El govern de Pérez Llorca fa un pas més en l'anticatalanisme amb el currículum de batxillerat». Vilaweb, 23-02-2026.

«Una exposició al Palau Robert equipara la frase "Que aprenguin català!" amb unes altres de racistes i intolerants». Vilaweb, 05-03-2026.

«Una exposició pública sobre discursos d'odi equipara l'aprenentatge del català amb la xenofòbia». Racó català, 05-03-2026.

«El PSC s'escuda en el Pacte Nacional per la Llengua per votar en contra de la llengua catalana». Racó català, 25-03-2026.

«Collboni va fer en castellà el discurs de la inauguració de l'oficina de Barcelona a Brussel·les». Racó català, 25-03-2026.

«"Introdueixen d'amagat docents que no parlen català": alarma pel gran nombre de professors sense el requisit lingüístic». Vilaweb, 25-03-2026.

«Els historiadors es podran graduar a la UdG sense haver cursat cap matèria sobre història de Catalunya». Racó català, 26-03-2026.

«El grau d'Història de la UOC només té una assignatura sobre Catalunya i és optativa». Racó català, 27-03-2026.

«La Comissió Europea assegura a Espanya que etiquetar en català "aixeca barreres"». El Nacional, 03-06-2026.

- Benet, J. 1978, Catalunya sota el règim franquista. Informe sobre la persecució de la llengua i la cultura de Catalunya pel règim del general Franco (1a part), ed Blume, Barcelona (l'edició original es va fer a l'exili a París i amb pseudònim el 1973. Fragments en línia del prefaci [Enllaç no actiu].
- Benet, Josep. 1995. L'intent franquista de genocidi cultural contra Catalunya. Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat.
- Ferrer i Gironés, Francesc. La persecució política de la llengua catalana. Edicions 62, 1985. ISBN 8429723633.
- Francesc Ferrer i Gironés, La repressió de la llengua catalana, article publicat originàriament a Serra d'Or, novembre de 2002, pp.18-21
- Solé i Sabaté, Josep; Villarroya, Joan. Cronologia de la repressió de la llengua i la cultura catalanes 1936-1975. Barcelona: Curial, 1994.

Vegeu també

Anticatalanisme
Espanyolisme
Uniformisme lingüístic a França
Estat nació
Incidents de ciutadans per l'ús de la llengua catalana el segle XXI

Enllaços externs

Base de dades sobre la catalanofòbia

El catalán, ni en los cementerios, article de Josep Maria Sòria al diari La Vanguardia (castellà), (13/05/2001)
«Llistat de les normes de repressió i violència espanyola contra la llengua catalana». Arxivat de l'original el 2008-05-13. [Consulta: 26 juny 2009]. publicat al «butlletí electrònic nº 73». Consell dels Il·lustres Col·legis d'Advocats de Catalunya de la Comissió de Llengua Catalana. Arxivat de l'original el 2008-05-09. [Consulta: 26 juny 2009].